

РІК LVIII, Ч. 7-8 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ — 2001 — JULY-AUGUST № 7-8, VOL. LVIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.





НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LVIII ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч. 7-8

Виходить раз у місяць
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — Ірена Чабан
Редактор англomовної частини — Тамара Стадниченко

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька — (з уряду) — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Іванна Рожанковська
Марта Тарнавська
Людмила Тарнашинська

Адреса редакції: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США \$ 25.00
Для членів СУА \$ 30.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодинокі число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: М. Оріся Яцусь
Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LVIII JULY-AUGUST № 7-8

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — Irena Chaban
English Editor — Tamara Stadnychenko

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Iwanna Rozankowskyj
Martha Tarnawsky
Ludmyla Tarnashynska

Editorial Office: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Tel.: (212) 674-5508 Fax: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: M. O. Jacus
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Вітаємо вільну Україну!.....	1
Відійшла у вічність Почесна голова СУА Іванна Рожанковська	1
Прощальне слово голови СУА Ірини Куровицької	1
Прощальне слово Люби Комар-Прокоп	2
Богдана Шевчук. Пам'ять про Лесю Українку	3
T.T. Автографи Лесі Українки в Празі	4
Ірина Михайлюк. Лист до редакції	6
Катерина Немира. Звернімо очі на дітей діаспори	7
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	9
Martha Bohachevsky Chomiak. Tribute to Iwanna Rozankowskyj	10
Letters to the Editor	11
Luba Nowak. Branch 36 Hosts Pysanky Exhibit	11
Hélène N. Turkewicz-Sanko. Koza the Goat	12
Ihor Magun. Now Where Did I Put That?	15
Cooky's Corner	16
Діяльність округ і відділів	17
Відійшли у вічність	26
Добродійство	28
Нашим дітям	34

Ілюстрації Дарії Наулко.

Illustrations by Daria Naumko.

На обкладинці: Іванна Рожанковська.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде лікування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2000 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Printed by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

**Вітаємо український народ
з нагоди
десятиліття незалежності України!**



**ДЛИМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ,
ЩО 18 ЛИПНЯ 2001 р ВІДІЙШЛА У ВІЧНІСТЬ
ДОВГОЛІТНЯ ГОЛОВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ,
ЙОГО ПОЧЕСНА ГОЛОВА,
ЧЛЕН РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”
СВ. П. ІВАННА РОЖАНКОВСЬКА
ВИСЛОВЛЮЄМО ЩИРІ СПІВЧУТТЯ РІДНИМ І БЛИЗЬКИМ**

**ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
РЕДКОЛЕГІЯ ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”**

ПРОЩАЛЬНЕ СЛОВО ГОЛОВИ СУА

ІРИНИ КУРОВИЦЬКОЇ



*Шановна засмучена родино!
Жалібна громадо!*

З глибоким жалем прощаю від Екзекутиви Головної Управи та всього членства нашої організації св. п. Іванну Рожанковську – довголітню голову та Почесну голову Союзу Українок Америки.

Іванна Рожанковська була засновницею 64-го Відділу СУА в Нью-Йорку та його першою головою, членкою Статутових комісій СУА, СФУЖО, УККА та членкою Екзекутиви Національної Ради Жінок США. Покійна була визначною жінкою свого часу.

Я мала нагоду запізнати ближче Іванну Рожанковську, коли увійшла до Головної Управи СУА як референтка у справах зв'язків. Для неї добро організації завжди було на першому місці. Св. п. Іванна Рожанковська мала своє бачення майбутнього організації та намагалася за будь-що його реалізувати.

Збереження української ідентичності в еміграції – це головні цілі Союзу Українок Америки від початку існування організації, і цих принципів вона постійно дотримувалася та пригадувала членству у своїх дописах. За її головування СУА вийшов з еміграційного тета в ширше русло громадського і політичного життя Америки. Вона бачила потребу значно поширити і поглибити участь українських жінок Америки в Міжнародному жіночому русі.

Перебуваючи в Осло, Норвегії 1978 р. на зборах Екзекутиви Міжнародної Ради Жінок голова Іванна Рожанковська заявила присутнім, що саме 1920 р. в Осло прийнято Національну Раду Жінок України до цієї престижної надбудови. У своєму слові вона розказала про трагічний стан української жінки в радянській Україні та про працю СУА. Після наради в Осло відвідала у Швейцарії фундаторку нагород Петра і Лесі Ковалевих.

Музей – це монументальний почин СУА, особливо Іванни Рожанковської. За її словами, збереження української ідентичності і культурної спадщини українського народу є потрібне за всяку ціну. На жаль, не дожила, щоб побачити це культурне надбання української громади в Нью-Йорку, в новому приміщенні, над яким довгі роки працювала.

За головування Іванни Рожанковської СУА пройшов довгий шлях демонстрацій за людські права, за жертви голоду та Чорнобильської катастрофи.

Вона відчувала потребу приєднувати молодих жінок до організації, тим-то зорганізувала дві конференції “Українська жінка у двох світах”.

Позитивні речі інших організацій достосовувала у праці СУА, один з прикладів – відзначення молодих жінок за непересічні професійні досягнення. Були й інші. Вона заініціювала фінансову перебудову у зв'язку з одержанням статусу неприбуткової організації.

Сьогодні схилиємо голови до всіх її починів у розбудові нашої організації та обіцяємо дотримуватися усіх її заповітів.

Прощайте, Почесна голово СУА, нехай земля Вашингтона буде для вас легкою.

ПРОЩАЛЬНЕ СЛОВО ЛЮБИ КОМАР-ПРОКОП

Дорога наша товаришко Іванко!

Прощаю тебе в далеку дорогу особисто від себе та від імені всіх наших товаришок. – колишніх учениць гімназії Сестер Василянок у Львові. А залишилося їх тут вже дуже мало. Багато з них відійшли скоріше і тепер напевно Тебе зустрічають. В гімназії знали Тебе як відмінну ученицю, обов'язкову пластунку, яка присвячувала час науці, бо ти прагнула бути першою і виявляла вроджені прикмети громадського провідника. Але Ти також любила товариство і була популярною серед нас. Як тільки закінчила навчання в гімназії, Ти почала студії на юридичному факультеті Львівського університету і завершила їх дипломом магістра права.

Воєнна хуртовина занесла Тебе до Америки – до Нью-Йорку. І тут Ти студіювала бібліотекарство і працювала в Нью-Йоркській публічній бібліотеці. Рівночасно включилася в працю СУА, де швидко здобула високі позиції. Твоя ідея Українського Музею стала реальністю. Але, побіч того, Ти не забувала про свою Альма Матер – гімназію Сестер Василянок у Львові. І коли організується З'їзд колишніх учениць нашої гімназії, Ти працювала над тим, щоб він пройшов якнайуспішніше. Це був пам'ятний наш З'їзд на початку вересня 1964 року на “Союзівці”, при чудовій погоді, при участі великого числа товаришок і колишніх професорів. Ти провадила З'їздом і приймала привітання за вдалий виступ. Коли я переглядала світлини того З'їзду і бачила, які ми всі тоді були ще молодими і життєрадісними, повними енергії, я хочу пам'ятати Тебе такою, як Ти була тоді.

Прощай, дорога товаришко Іванко! Спи спокійно, а ми тривало зберігатимемо пам'ять про тебе!

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Сумна вістка долинула до нас про відхід у вічність довголітньої голови СУА, Почесної голови СУА, достойної Українки і аристократки Духу.

Шлемо найщиріші співчуття Союзу Українок Америки від Союзу Українок України.

Вічна Їй пам'ять.

Голова Союзу Українок Лілія Григорович.

ПАМ'ЯТЬ ПРО ЛЕСЮ УКРАЇНКУ

(ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ 130-РІЧЧЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПОЕТЕСИ)



Леся Українка із своїм учнем Миколою Охріменком.

Вони познайомились в Єгипті, в маленькому курортному містечку Гелуані, розташованому в долині Нілу, в листопаді 1909 року, – українська поетеса Леся Українка і сім'я ялтинського винороба С. Ф. Охріменка, яка приїхала сюди на лікування. Невдовзі Лариса Петрівна буде давати лекції з іноземних мов юним гімназістам Миколі і Дмитру Охріменкам. Під дахом готелю “Континенталь” пройде чимало незабутніх зустрічей. Тоді вони ще не знали, що Лесі Українці залишилося прожити близько чотирьох років. Дмитра 1920 р., під час червоного терору в Криму, коли виконувався наказ із Москви “підмести Крим залізною мітлою”, заради красивої статистики, розстріляють у рідному місті Ялті по дорозі на Учан-Су як офіцера царської армії. Микола стане відомим ученим-виноградарем, і його ім'я посяде одно з найпочесніших місць в історії Кримського науково-дослідного інституту виноградарства і виноробства “Магарач”.

Не міг знати Микола Охріменко і того, що на схилі літ він буде неодноразово підданий принизливим допитам з боку КДБ через своє особисте знайомство з українською поетесою Лесею Українкою. Та попри всілякі негаразди М. Охріменко гідно прожив своє життя. Воно було осяяне світлим променем генія Лесі Українки. Він свято беріг у душі пам'ять про свою вчительку. ”Зараз, оглядаючись назад, на те, що

було півстоліття назад, я більше, ніж тоді, здивований стою перед образом цієї чудової жінки, в якій поєдналася висока мудрість душі з духом сміливого борця за краще майбутнє людства, за правду і справедливість на землі”, – напише він у 1961 році у своїх спогадах “Під небом Єгипту”. У похилому віці вчений говорить: “Не помру, доки не буде в Ялті пам'ятника і музею Лесі Українки”. Він бачив поетесу викарбованою із білого мармуру і задивленою у морську далечінь.

Бувши членом президії Ялтинського відділення Українського товариства охорони пам'ятників історії і культури, М. Охріменко писав: “Як сучасникові і учневі Лесі Українки мені хотілося б побачити ще до ювілею її пам'ятник в Ялті та її літературно-меморіальний музей. Думаю, що найкращим місцем для пам'ятника міг би бути сквер ім. Калініна, поблизу моря. Непокірні хвилі манили, кликали Лесею, і вона часто згадувала свої зустрічі з ними”. Та пам'ятник вирішили встановити не там, де любила сидіти Леся, і М. Охріменко довго нервувався з цього приводу. Його непокоїло й те, що постамент буде виготовлений із величезних необроблених діоритових валунів, виїнятих із дна моря коло Аю-Дагу. Хвора поетка ніколи не ходила по такому нагромадженню каменю. В листі до актриси Тетяни Цимбал М. Охріменко писав, що “треба підняти на ноги всю

літературну Україну і вимагати переносу пам'ятника в сквер". Та справа була зроблена за вказівкою "зверху".

Пам'ятник появився ще за життя науковця. Його встановили в 1971 році до 100-літнього ювілею поетеси. Та запросити М. Охріменка, учня Лесі Українки, єдиного з живих ялтинців, хто знав її особисто, на відкриття пам'ятника... забули. І, як згадував він, "я скромно стояв у натовпі..."

Як би там не було, та пам'ятник Лесі Українці все ж посів своє почесне місце в Ялті, місті, яке своєю красою полонило колись серце геніяльної поетеси. Він установлений на затишній Катерининській вулиці, поблизу Набережної, біля ошатного будинку з дерев'яними різьбленими балконами (колишня дача Ліщинських), де в жовтні 1897 р. жила поетеса.

На високому постаменті, у затишку дерев, сидить відлита з бронзи Леся, зовні спокійна і стримана та занурена в глибину своїх почуттів і думок. Деяка умовність в об'ємах фігури, м'який ритм складок надають пам'ятнику монументального звучання. Діоритові валуни не здаються такими величезними і біля пам'ятника обов'язково зупиниться уважний перехожий, бо є в ньому та щирість, яку не сплутаєш ні з чим.

Пам'ятник Лесі Українці подарувала Ялті кийвська скульпторка Галина Кальченко. Авторка ще зі студентської лави зріднилася з

образом поетеси. Вона присвятила Лесі Українці твори чи не всіх жанрових різновидів пластики, відкриваючи все нові грані в її духовному світі. Ми бачимо Лесю то юною і ніжною, то вольовою і непокірною, жіночою і мужньою, величною і мудрою одночасно. Г. Кальченко ліпила образ своєї героїні, не добиваючись правдивості в зображенні. "Я творила не хвору і немічну Ларису Косач, а Лесю Українку", – зізнавалася Г. Кальченко.

До пам'ятника Лесі Українці приходять шанувальники геніяльної поетеси. Десь тут, на Катерининській вулиці, загубилися під покровом часу її сліди. А там, на другому поверсі будинку, в сумовитій тиші Третьої кімнати, тепер уже в експозиції музею, знову "зустрілися" вчителька Леся зі своїм Ялтинським учнем Миколою Охріменком. А на стенді, під склом, як спогад про їхні зустрічі там, у далекому минулому, чорно-біла поштова листівка, відправлена поетесою сім'ї Охріменків. Крізь десятиліття вона промовляє словами Лесі Українки...

У цьому році збіглися три ювілейні дати – 130-річчя з дня народження Лесі Українки, 105-річчя Миколи Охріменка, 75-річчя художниці Галини Кальченко. Цих людей єднали спільні духовні цінності. Вони пішли з життя, та залишилися полум'яна поезія, наукові праці і прекрасні скульптури, які нагадують нам про вічне і нетлінне.

Богдана ШЕВЧУК,
голова Ялтинського осередку Союзу Українок.

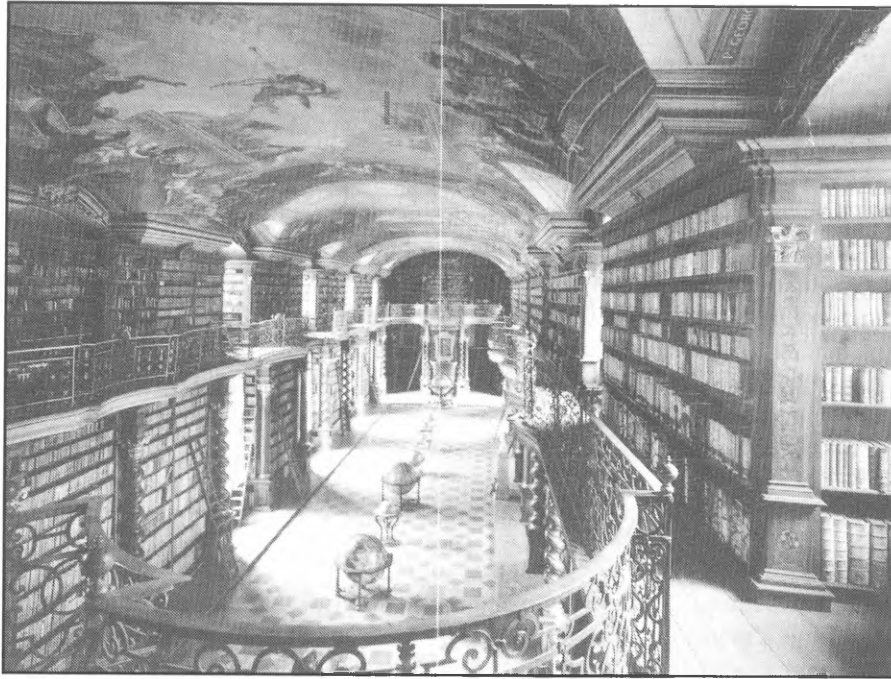
АВТОГРАФИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ У КЛЕМЕНТИНУМІ

Золота Прага до приходу Червоної Армії була інтелектуальним осередком, дійсним Оксфордом української еміграції. Це унікальне місто ще сьогодні є місцем паломництва українських науковців і дослідників, в основному міжвоєнного періоду.

У центрі Праги, біля славетного Карлового моста, знаходиться комплекс будинків і костелів з XVII ст. – відомий у всьому світі "Клементinum". Будинки Клементинума займають площу біля двох гектарів, у них зберігаються культурно-наукові пам'ятки й колекції міжнародного значення, серед них Слов'янська Бібліотека при Національній Бібліотеці Чеської Республіки.



"Наше життя" в Празі. Праворуч д-р Марія Няхайова – науковий співробітник Слов'янської Бібліотеки, професор д-р Іванна Ратич – голова Контрольної комісії Головної Управи СУА, Тетяна Тарапацька-Шафвал.



Національна Бібліотека
Чеської Республіки.
Барокова зала.



І. Ратич і М. Няхайова оглядають
неопубліковані листи Лесі Українки.

Слов'янську Бібліотеку засновано 1924 р. Вона є однією з найважливіших славістичних інституцій в світі та діє також як дослідний і науковий центр. Від самого початку дирекція Бібліотеки розбудовує україністику, при чому принцип каталогування є правильним: україністичні праці – це твори на українську тематику. Наприклад, відомий російськомовний науковий журнал “Київська старина”, що появлявся в Києві до 1905 р., є каталогований під україністикою. У Празі, українські науковці не потребують боротися за відповідне каталогування україністичних праць.

Часи більшовицької окупації Праги далися взнаки Бібліотеці. Багаті українські еміграційні збірки перестали доповнюватися, бо контакт із західним світом був неможливим. Щойно з початком 1990-х років знову повнено зв'язки та вжито заходів для дальшої розбудови й доповнення україністичного відділу, що нараховує понад 100,000 гасел. Цією

справою зайнялося подружжя Тетяна і професор д-р Микола Шафовали з Мюнхену. На їхнє прохання Союз Українок Америки переслав з бібліотеки професора д-р Іванни Ратич річники “Нашого Життя” та інші видання СУА.

18 травня 2001 р. Іванна Ратич відвідала Слов'янську Бібліотеку, де познайомилася з унікальною, досі не опрацьованою й неопублікованою, збіркою автографів Лесі Українки, які віднайдено 1998 р., й мала можливість побачити видання СУА. З приємністю переконалася, що над річниками “Нашого Життя” працюють молоді чеські науковці-україністи.

Журнал СУА – єдиний сучасний український жіночий журнал, який постійно надходить до слов'янської Бібліотеки в Празі.

Т. Т.

Почесна членка СУА, голова Контрольної комісії Головної Управи СУА д-р Іванна Ратич домовилася з науковцями Слов'янської Бібліотеки відрядити літературознавця для опрацювання архівів Лесі Українки коштом Союзу Українок Америки. На рекомендацію редактора “Нашого Життя” Ірени Чабан, Екзекутива СУА погодилася запросити Світлану Кочергу – директорку Музею ім. Лесі Українки в Ялті, кандидата філологічних наук, члена Спільноти письменників України, підготувати до друку збірку автографів Лесі Українки. Для здійснення цього проєкту Іванна Ратич подарувала 5,000 дол.

Ред.

ХРИСТИНА СУШКО

Надрукувавши у листопадовому числі 2000 р. статтю Кіма Науменка "Христина" редакція журналу, правду кажучи, сподівалася дістати відгук на публікацію. Адже йшлося про ще одну виняткову і разом з тим типову долю української жінки, відданої без застережень національній справі. І ми не помилилися, бо, готуючи це число до друкарні, отримали листа від Ірени Михайлюк, яка з веління долі особисто знала Христину Сушко. Щиро дякуючи пані Ірені Михайлюк, друкуємо допис без скорочень з мінімальними виправленнями, щоб не порушувати канви цікавої оповіді.



Христина Сушко

Ред.

З великим зацікавленням прочитала я статтю "Христина", сперту на фондах польської розвідки, які переховувалися в Москві і Києві під особливим наглядом НКВД. Архіви стали доступними для дослідників після розпаду Радянського Союзу.

Життя Христину Сушко – це дзеркало історичної доби визвольних змагань, успіхів і поразок, продовження боротьби у підпіллі УВО-ОУН.

Закінчуючи статтю автор пише, що у вирі Другої світової війни Христина, ймовірно, виїхала до Італії і там загубилися її сліди.

Після капітуляції Німеччини 1945 р. мені пощастило познайомитися з Христиною Сушко-Мауджері, працювати під її керівництвом та мати з нею дружні стосунки, а вкінці закінчити її життєпис останнього періоду життя.

Моя родина опинилася в таборі переміщених осіб (DP) в Ділінгені над Дунаєм. Як інші табори, це була наче самостійна республіка, з таборовою управою, адміністрацією, поліцією, церквою та школами. У віллі колишнього нациста примістився невеликий шпиталь в якому працювали лікарі-українці, мадяри та прибалти.

Головним таборовим лікарем був мій швагер д-р Антін Жуковський, мій батько Святослав Біляк працював в адміністрації шпиталю, а я як фармацевтка – з решток американських військових запасів зорганізувала аптеку.

Таборовий шпиталь підпорядковувався UNRA. У цьому приміщенні було б'юро лікарів, які часто мінялися.

Одного дня приїхала "джипом" жінка в однострої старшини IRO. Представилася як наш новий лікар – Христина Мауджері (Maugery). Мала гарне обличчя, волосся уложене в "гретку" – наче корона. Говорила німецькою і англійською мовами, в праці була вимоглива, тактовна, у стосунках з підлеглими тримала певну відстань. Її прізвище вказувало на італійське походження.

Якось д-р Мауджері попросила мого батька і швагра зайти до її б'юро після урядових годин. Очікуючи обговорення медично-адміні-

<p>May 2nd, 1949. DONAUEWÖRTHSTR 37 PHONE 224</p>
<p>I. R. O. HOSPITAL DILLINGEN/DO AREA XXXXXX 5-</p>
<p>C e r t i f i c a t e .</p>
<p>It is to certify that Mrs. MYCHAJLUK Irene, born on October 06th, 1921 has worked as pharmacist with IRO DP Hospital at Dillingen from November 1946 till to-day to whole satisfaction of her superiors. She leaves her job with IRO Hospital on her own demand going to resettle for USA in next time. We thank her for her work which has always shown her full conscientious preparation to the job, her scrupulousness and her knowledge of her profession.</p>
<p><i>J. Maugeri</i> Dr. Chl. Maugeri, Medical Officer, IRO Area 5.</p>

стративних справ вони були дуже здивовані коли д-р Мауджері привітала їх добірною українською мовою.

По хвилинах мовчанки почалася “сповідь”, в якій Христина розкрила свою справжню ідентичність, свій життєвий шлях – починаючи від переміни політичних орієнтацій до рішення присвятити себе, повної ризику і небезпек праці в УВО і ОУН.

Щоб зберегти дітей та приховати свою діяльність перед польською а згодом радянською розвідкою, вийшла заміж за працівника чеської амбасади італійця д-ра Мауджері і прийняла італійське громадянство. По смерті Мауджері Христина продовжує зв'язок з полковником Сушком, живе в Празі і Братиславі. По закінченні розповіді д-р Мауджері зобов'язала швагра і батька затримати тайну і нікому крім найближчої родини не розповідати.

Вона попросила допомогти охристити її

доньку Ліліану, якій було 7-8 років, а мене взяти на себе почесний обов'язок хрещеної мами. Згідно з її проханням, ми все таємно зорганізували в малій таборовій кімнаті моєї сестри і швагра. Христини відбулися у греко-католицькому обряді.

Невдовзі наша родина почала приготуватися до виїзду в США. Коли ми прибули до штату Монтана, де мій чоловік дістав працю за фахом, я вислала моїй хрищеніці посилку до Німеччини. Однак ніколи не дістала потвердження, що вона її отримала.

Згодом швагер дістав вістку, що Христина з дочкою (чи доньками) виїхала до Франції, а за якийсь час наспіла сумна вістка про її смерть.

Відійшла жінка великої мужності, посвяти – справжній борець за волю України.

Ірина МИХАЙЛЮК.

Катерина НЕМИРА

ЗВЕРНІМО ОЧІ НА ДІТЕЙ ДІЯСПОРИ



Реалізуючи будь-який задум, конче треба з'ясувати кому він принесе користь. Пишучи про дітей діаспори, я вирішила звернутись, передусім до жіноцтва як до частини суспільства, якій найближчі і найзрозуміліші будуть мої думки та хвилювання.

Багато і жертовно допомагаючи Україні, чи не забули ми про вагому частку її, яка через кілька років повинна буде продовжувати наші з вами пляни і проекти про дітей діаспори? Ми

маємо для них школи українознавства, але чи скрізь можемо похвалитись доброю базою тих шкіл, їх обладнаннями, приміщеннями, фінансовим забезпеченням? Ми маємо садочки і передшкілля, але чи їх кількість і рівень задовільні? Маємо Пласт, ОДУМ і СУМА як молодіжні організації, але чи є в якійсь громаді молодіжний клуб, де б сходилась молодь зустрітись незалежно від членства в Пласті чи СУМ-і? Зокрема непокоїть середовище новоприбулих підлітків,

що, приїхавши з батьками до Америки, залишені зазвичай напризволяще. До молодіжних організацій, вони ідуть неохоче, та в більшості випадків, помагаючи батькам, не мають на те часу і не завжди знаходять там розуміння, часто й самі не завжди розуміють, що і до чого. Отже, діти з новоприбулих родин відходять від українського середовища, бо не рідко, за підтримкою батьків, прагнучи якомога швидше адаптуватися в американському світі, втрачають мову або зводять її знання до розмовної. Діти, народжені в сім'ях мішаних або 3-го 4-го покоління не мають розмовної бази і через недогляд або непрофесійність дорослих стають байдужими до національних традицій. Нехай читачі не ображаються, бо пишу не про їх, зосібна, родини, а про загальну тенденцію... Явище, до якого прагну приглянутись сама, і шукаю тих, хто б приглянувся зі мною, бо одна голова добре, а дві краще – громадська думка, позиція, опіка.

Якщо поділяєте думку про важливість проблеми, давайте поміркуймо, чим можна зарадити цій невтішній ситуації.

Реформа і усучаснення шкіл українознавства – над цим працює Шкільна Рада, і треба визнати – останнім часом дуже інтенсивно. Проте, мабуть, як ніколи раніше без вагової фінансової бази. Всі знаємо, що громадську роботу ведуть тепер здебільшого старші особи, не маючи власних дітей шкільного віку, не дуже заангажовуються в справі молоді, а поготів, у справі шкіл. А це своєю чергою, впливає на фінансові надходження на банківський рахунок шкільництва – брак коштів не тільки на оновлені підручники, але й на семінари вчителів, які конче треба влаштувати з огляду на велику кількість змін в школах. Учителі з України мусять якнайшвидше набутти досвіду праці в суботніх школах, а вчителі, народжені в діаспорі, якнайшвидше повинні пристосуватись до особливостей праці з дітьми з сімей новоприбулих.

Дитячі видання. Подиву гідна праця українців в Словаччині. Невелика, поділена на русинів, карпато-русів, лемків, українців і просто руських, ця громада звершує титанічну працю, видаючи газету, маючи радіопрोगрами, цікавий журнал “Дуклю” і видаючи журнал “Веселку”. Їх приблизно 30-50 тисяч, активних українців Словаччини, але їх журнал для дітей і су-

часний, і продуманий, і дійовий. А скільки українців в Америці? Чи їх діти не варті того, щоб мати цікавий дитячий, бодай, місячник, де б були стислі відомості про українців, їх звичаї, історію, поетів, художників, малюнки і твори самих маленьких читачів?

Конкурси і фестивалі. Маємо дуже талановитих дітей, які роблять успіхи у спорті, музиці, науці тощо. Віддані своїм зацікавленням, вони відходять від громади, де не мають вагомих пропозицій для виступу (знову ж таки, беру під увагу загальний стан справи). Попробували в нашій школі ім. Шевченка зорганізувати фестиваль дитячої творчості “Україна у серці моім”. Час і досягнення показали (матимемо цей фестиваль втретє), що це добра ініціатива. Діти виступають, пишаючись мистецтвом гри на народних інструментах, деклямацією, танцями, малюванням, співом, народними ремеслами – і що ж? Щорічно кілька ентузіастів підтримують фестиваль і кілька громад релігійних та бізнесів, а де громадські організації, банки? Їх активної підтримки не чути, хіба що членки двох відділів США з Клівленду 33-го та 12-го. Цього року поступила пропозиція долучитися до фестивалю системі шкіл українознавства. Маємо на думці додати в рамках фестивалю і конкурс на знання української мови. Мрій і плянів багато – хто підтримає?

Боюсь, що знову кілька тих, що живуть, не галасуючи про патріотизм і власні здобутки, кілька скромних і не надто багатих трударів на громадській ниві... Роблю такий висновок з гіркого досвіду зацікавлення школою, якою керую. За кілька років із школи в 50 дітей маємо подвоєння кількості учнів. Маємо визнання і здобутки, хоч би в тому, що учні, як кажуть батьки, хочуть іти до суботньої школи. Цього року школі виповниться 50 – не маємо широкого зацікавлення у святкуванні цієї дати. А чому? Хіба ж не має бути громада горда школою, якій 50 років і яка є живою та дієвою? Звернім свої очі на майбутнє української діаспори (хоч не люблю цього слова), ліпше – “частини України”. Подумаймо разом, що можна зробити, щоб через кілька років не опустіли наші банки, народні доми, церкви...

*Катерина Немира – членка 12 го Відділу США,
директор Рідної школи ім. Тараса Шевченка.*



OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LVIII

JULY-AUGUST 2001

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

We Celebrate

**225 Years of Independence
in the United States of America**

10 Years of Independence in Ukraine



FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

Today I share with you very sad news. Long time President and Honorary President of the UNWLA Iwanna Rozankowskyj passed away on June 18, 2001. As UNWLA President, I bid her a final farewell at the memorial service attended by family, friends and UNWLA members who worked with her during her dedicated service to our organization.

Dear Family and Friends and UNWLA members:

It is with great sorrow that I, on behalf of the Executive Committee and all the members of the organization, say goodbye to Iwanna Rozankowskyj – former President and Honorary President of the Ukrainian National Women's League of America.

Iwanna Rozankowskyj was the founder of Branch 64 of the UNWLA in New York City and was its first President. She was a member of the by-law committees of the UNWLA, the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, and the Ukrainian American Congress Committee. She served on the Board of Directors of the National Council of Women/USA and served as a member of the Council's election committee.

She was a unique and unusual woman in her time, a woman I began to know and learn about closely when I was elected Public Relations Chair of the UNWLA.

The good of the organization was always a priority for her. She had a vision for the organization and strove to see it through by all possible means.

Since its founding, one of the principle goals of the UNWLA has been the maintenance of the Ukrainian identity outside Ukraine's borders. Iwanna continuously adhered to this principle and reminded the members of the UNWLA of it in her writings.

During her tenure, the organization became actively involved in every aspect of Ukrainian American life. She saw a need to greatly expand the role of Ukrainian women in America in the International women's movement.

In Oslo, Norway, in 1978, at the meeting of the Executive Committee of the International Council of Women, then President Iwanna Rozankowskyj reminded everyone that at the 1920 meeting in Oslo, the National Council of Women of Ukraine became a member of this prestigious organization and then, with the loss of its statehood, lost its membership. She spoke of the tragic state of Ukrainian women under the Soviet regime and about the work of the UNWLA.

The Ukrainian Museum has been a monumental undertaking by the UNWLA. Ms. Rozankovkyj was especially instrumental in its founding. To her, the preservation of Ukrainian identity and cultural heritage was necessary at all costs. Unfortunately, she did not live to see the Museum in its new premises – a goal she worked so hard to realize.

During her tenure as President of the UNWLA, there were many demonstrations regarding human rights, the victims of the famine of 1933, and the catastrophe in Chornobyl, Ukraine, and she made certain that the UNWLA participated in these demonstrations and voiced its support for Ukraine.

Iwanna Rosankowskyj saw the need to bring young members into the organization. To this end she organized two conferences on “The Ukrainian Women in Two Worlds”.

She adopted positive elements of organization, which she applied to the work of the UNWLA. For example, she began the “Young Women Achievers Award” for unusual professional achievements. She also initiated turning the UNWLA into an officially registered non-profit organization.

Today we bow our heads in recognition of all her achievements for our organization and vow to adhere to her ideals.

Farewell, our Honorary President

Iryna Kurowyckyj

Iwanna Rozankowskyj A Tribute and Farewell

by Martha Bohachevsky Chomiak

Iwanna Rozankowskyj knew how to mobilize people. It was a surprising quality, because Mrs. Rozankowskyj could not be characterized as being charming or very outgoing, qualities we seem to consider essential for this task. Always elegant, neatly coifed, and well dressed, she had a good sense of very wry humor, enjoying empty verbiage as much as she loved her cigarettes. Athletic in her youth, she kept the slim figure and mainly the nervous energy coiled within her. She was an effective leader and an exceptional organizer. By training she was a lawyer. By necessity, as an émigré to the United States, she became a librarian. By vocation, she became a facilitator of information about Ukraine. Because it hurt her personally that only a small handful of people knew about Ukraine, its culture, and its fate, she did everything in her power to remedy that ignorance and to ensure that the image of Ukraine and Ukrainians reflected the true wealth of their culture.

She was instrumental in moving the headquarters of the UNWLA from Philadelphia to New York, mainly because New York offered the UNWLA greater visibility. As the seat of the UN and the headquarters of the National Council of Women of the United States, the city offered more opportunities to bring to fore the cause of Ukraine and its women. She worked tirelessly to make the presence of the UNWLA in the National Council real, and paved the

way for UNWLA members to be elected to the highest posts in the NCW/USA, including the presidency. It was thanks to the active presence of UNWLA members at the April 1986 International Council of Women in London that we were able to push through the first international resolution about the tragedy of Chornobyl.

It was also largely through Mrs. Rozankowsky's efforts that the creation and expansion and now the building of the Ukrainian Museum in New York became a reality. The Museum and its outreach programs have become a fixture in the American art scene. The folkarts no longer just preserve Ukrainian cultural heritage, but use it as a means of telling the Ukrainian story.

Mrs. Rozankowskyj was very conscious of the importance of the written word. Under her tenure as President and then as Honorary President, the UNWLA journal, *Our Life*, expanded its coverage, the Convention Books became even more substantive, and the Kovaliv prizes for literature and scholarly work received wider recognition. Along with others, but more insistently, Mrs. Rozankowskyj also helped in the publication, translation, and dissemination of a book on the history of the Ukrainian women's movement, and three years later, in the publication of the works of Milena Rudnytska, a major figure in Ukrainian political life before the second World War.

It was also Mrs. Rozankowskyj who cajoled us to speed up the writing of the history of the UNWLA, not only as integral parts of each Convention Book, but as a book that she unfortunately did not live to see beyond the initial rough draft.

Iwanna Rozankowskyj initiated two very extensive conferences that drew together younger and older women in the United States to discuss "the Ukrainian woman in two worlds." She played her usual role – the organizer in the background who watched proudly as confident young Ukrainian-American women presented their vision of the Ukrainian-American community.

Perhaps her greatest achievement, however, was the professionalism with which she imbued all meetings and the work of the UNWLA. She did more to popularize Roberts Rules of Order than any other Ukrainian I know. She ran her meetings with an iron hand, and after each meeting, joined in pleasant banter over wine and cheese.

She lived to see close ties established between the UNWLA and the women in Ukraine. And while not everything that others know about Ukraine is very complimentary, Mrs. Rozankowskyj's Ukraine is nevertheless better known than ever before. And she helped make it so.



Children Caring for Children A Story in Three Letters

We recently received the following letter from UNWLA Social Welfare Chair Nadia Shmigel:

We are faxing to you a letter about a fund raising activity conducted by children from St. Josephat Ukrainian Catholic School. Iryna Kurowycykj and I thought it would be worth publishing the letter as a testament to the generosity of children.

Attached to the fax was the following letter from Daria Hanushevsky, Educational Chair of UNWLA Branch 120, to UNWLA Social Welfare Chair Nadia Shmigel:

Enclosed is a letter with a check in the amount of \$1,000.00 for the "Milk and Roll" Fund from the children and staff of St. Josephat Ukrainian Catholic School of Rochester, New York.

The letter from the children follows:

St. Josephat's Schoolchildren and Staff were more than happy to raise money for "Milk and Rolls" for the youngest school children in Ukraine. They did this by doing the following:

- Money donations through Lenten Sacrifice
- Pizza Luncheons
- Dress down days

They collected \$825.00 altogether plus \$175.00 from their chocolate sales. Enclosed is a check payable to "Milk and Roll" in the amount of \$1,000.00.

It was our pleasure to donate this monetary gift for the needs of the less fortunate, especially our Ukrainian children.

Love in Christ,
St. Josephat's Schoolchildren and Staff

UNWLA Branch 36 of Chicago Exhibits Pysanky at Local Library



Luba Nowak and Olga Pitula flanking artistically arranged artifacts.

From April 3 to April 30, 2001, colorful pysanky and other Ukrainian artifacts were on display at the Oak Lawn Public Library in Chicago. The exhibit, organized by Branch President Luba Nowak and Vice-president Olga Pitula, was a great success.

Many visitors to the library commented to head librarian Barbara Wolf about the beauty of the pysanky. Many were amazed that the eggs were real, not ceramic. According to Mrs. Wolf, the exhibit was one of the most successful ever sponsored by the library. The display was favorably mentioned in several local newspapers.

Koza the Goat in Folklore, Song, and Life

by H el ene N. Turkewicz-Sanko

In agrarian communities, ordinary country folk and farmers have long known the importance of having a goat, but their knowledge was transmitted mostly orally. We need to look at the works of gentlemen farmers to find relevant quotations that reveal the importance of goats on farmsteads throughout the years. The *Dictionary of Superstitions* (1989) cites a *Riddle Book* from 1840 in which the goat is called the “doctor” of the farm animals:

Some may think it all a fable
When I say that in the stable
I am a doctor, and my scent
Does many maladies prevent.

Another quotation, recorded in 1973, remains very relevant: “As a small boy I saw a goat running with the herd on several farms in the country and was told that as long as the animal was with the cows they would be safe from foot and mouth disease.” A quotation from 1858 praises goats for bringing good health and also good luck: “One of these animals kept about an Inn or Farmstead, is not only conducive to good health of other animals, but also brings good luck to the owner.” Good luck on the farm signifies healthy cattle and lots of heads.

It seems that farmers also developed their own wisdom about preventing miscarriages and abortions in cattle. The following farmer’s comment was recorded in 1910: “Since I introduced a he-goat among my shorthorns, abortion has ceased. Previously it was very troublesome.” A comment recorded in *Folklore* (1915) adds: “It is said “It is said to be lucky to let a goat run with the cows – it is said to prevent cows from casting their calves.” The goat, thus, held a very distinctive and very honored position among farmers of a century ago.

For representations of the Goat in Art, *Folklore* gives the following guidelines: “It appears to be a convention, at least from the 13th century, to represent pastoral scenes with sheep feeding on the ground, and a goat on his hind legs craning up to browse on a tree.” This comment is especially interesting when we consider how the goat is viewed in Ukrainian folklore. The Ukrainian goat is not merely a goat (Koza), but a “craning up the tree goat” (Koza Dereza) from the verb “dratsyia” which means “to climb up to impossible places.” Indeed, the 1964 graphic illustration for *Ukrainian Folk Tales* by Ukrainian artist J. Hnizdovsky, captures the essence of this mythical animal in Ukrainian folklore.

Ukrainian archeologist Dokia Humenna traces the existence of the goat to the Neolithic and Paleolithic times (*The Family Album*, 1971). Thus, Koza-the goat is an entity which holds a very special place in Slavic, and especially Ukrainian, folklore. To this day, Koza-Dereza, plays an integral role in the ritual known as “The Leading of the Goat” during the Christmas-New Year season. A mask and a costume glorify the Koza. In the procession of costumed Christmas-New Years carolers, the Goat plays a leading role. It is the goat that enters the homes first, followed by the other singers. She is allowed to perform and amuse the audience. Literally, everything is permitted to her. In the old traditional Ukrainian home, her place is the famous Ukrainian clay stove, which also serves as a bed. From here she sings her famous song:

I am Koza-Dereza, I am on my hind legs craning up.
I was bought for three heaps of hay (or the equivalent of three coins)
I have been so beaten up in my life
That sometimes I miss my coat, my skin and my hind legs,
And there is only half of me left.
But I shall stamp you, stamp you, with my feet!
I shall toss you, toss you, and pierce you with my horns!
Then trample you beneath my hooves!
Sweep you outdoors with my tail!
Death will be your lot!

The words of her song are most significant. First, the goat is affordable; she can be bought for three heaps of hay. In some instances, a goat has been called “the poor man’s cow.” Secondly, she describes herself as half torn apart. Thirdly, she inspires fear with horns that can “pierce you,” hooves that can “stamp you to death,” and a mighty tail that can “sweep you off.” The symbols have an interesting interpretation.

As a character in Ukrainian children’s folklore, the goat appears as a feminine entity. The she-goat is usually white, the color of purity and innocence. As innocent as she may be, she finds herself in all kinds of trouble, which under normal circumstances would bring anybody’s downfall. But in her case, there is a *je ne sais quoi* about her which makes her a very seductive being. She personifies independence; she cannot be anyone’s true “possession” which, of course, makes her even more attractive. She may be scolded, even beaten, but she is also quickly



From "Ukrainian Folk Tales". Illustration by J. Hnizdovsky.

forgiven and reinstated. In this process, there is a sense of renewal about her.

In the song *Koza-Dereza*, one line says: "I have been beaten to the point that there is only half of my body left." It reveals another significant symbol. The fact that she was beaten so fiercely that her hind legs and back were torn off suggests that the bad part of her (and therefore the dark part of her) has been removed – at least temporarily! Since in the world of nature nothing is really lost, the hind legs get transposed to a new mythological figure, the figure of the half man with the hind legs of a goat, known as the god Pan. He is always portrayed in a pastoral scene, playing his flute. His image is also associated with the satyrs -- half man and half goat – imaginary beings that roam the forests and the banks of lakes, preying on innocent passersby or bathers. In his composition *Prélude à l'après-midi d'un faune*, based on a poem by French poet Stéphane Mallarmé, the French composer Claude Debussy (1862-1918) presents a rendition of such a pond where a satyr is assaulting female bathers.

Ultimately, the removed hind part of the goat generates the dark hooved figure of the Devil with horns on his forehead. So in the "leading of the goat," she addresses the evil spirits that may dwell in the fire of the stove and therefore the Devil himself. The Goat is ready to fight Evil with her horns, her feet, and her hooves, and to get rid of Evil with her tail. The "leading of the goat" symbolizes a clean start for the clay stove as well as for the family living there. As to the Goat, she gets resurrected into her own innocent self. As we know, she remains as independent and capricious as before, but everyone loves her. Often, in Ukrainian context, a child who recklessly gets into

mischief is called a "koza". It is a word that in this context means "I do not approve of your behavior, but I still love you."

Koza's ritual song also entered the children's world of rhymes, games, folk tales, and more recently, a very appealing cartoon entitled *The Kid and His Woe* (*Kozlyk i yoho hore*). Easter, especially Easter Monday, is reserved for children's singing, dancing, and games. In the game of *Koza*, children select one person to be the goat. They lead the goat to a fence or a wall and the rest of the players return to the middle of the playground. They begin mocking the goat while they sing "Koza, Koza, Beeeh." The goat gets angry, stomps the ground, and promises to kill them with its horns. Then the players pretend to be gentle and question the animal.

"Koza, Koza, where have you been?"

"I went to eat some fresh grass," replies the goat.

"Why did you come here?"

"I came to rest a little."

After this dialog, the children run away and the goat chases them until it catches someone who, in turn, becomes the next goat.

Another game is the "Kid" or "Kizlyk". Children hold hands to make a circle. In the middle of that circle, one player assumes the role of the goat. When the other players sing, "The Goat is going nowhere," the designated goat tries to unclasp some hands to break away from the circle. When the players sing, "Goat, jump to one side!" the goat jumps on one leg. And when the players sing, "Goat, change places with a girl!" the goat chooses a partner, dances to the middle of the circle with her, and leaves her there.

Some folksongs remained just folksongs and

did not become associated with children's games. One of these is "Billy Goat Was Running, Running" (Bihlo, bihlo kozeniatko). The lyrics present a moving picture of a he-goat saving its kid from a frozen pond. Another song portrays the productive and harmonious life of a goat family:

Mr. Billy grinds the peas
Mrs. Nanny helps him all day
And Kiddie-goat likes music so
He fiddles many hours away
His little sister loves to dance
To the gay and lively tune ...

One folksong reached the heights of classical opera. This song, "Darling Little Goat" (Kozuniu-Liubuniu") is about a child who wishes to tame a goat. The goat is offered the picture of a dream life where there will be no chores – no water to fetch, no bread to bake, and no meal to prepare. This folksong was one of the songs carefully documented by Ukrainian folklorists of the late nineteenth century. It is one of the songs that inspired the Ukrainian national composer, Mykola Lysenko (1842-1912), to write his children's opera known as *Koza Dereza* (1888), which is part of his Cycle of Operas for Children: The Christmas Night (1874), Pan Kotskyi (1891), and Winter and Spring (1892).

Ukrainian folklore never ceases to amaze us with its wealth. Through the end of the year ritual of the "leading of the goat" as well as through the meaning of the lyrics of the folksongs, we also discover the psyche of the Ukrainian people. The Goat is an entity that survives, fending for itself sometimes at the expense of her owner, as evidenced in this lovely song:

In the garden, tsap, tsap
A cabbage disappears, khap, khap
A goatee goes trush', trush'
Grinding the cabbage, khrus', khrus'
The fence sticks go tup, tup
As the cabbage goes khруп, khруп
And behind the he-goat, the old man
With his cane goes tip, tip
The surprised he-goat, bryk, bryk
The villagers hear, kryk, kryk
Under the blows, dme, dme
The he-goat yells, meh, meh
Behind the he-goat, the dog goes hav, hav
That for you, you deserve what you have!

The goat's rebirth lies in her master's ability to forgive, but if the master fails to forgive, the goat will find a way to survive like Bill Grogen's Goat in this American folksong:

Bill Grogen's goat was feeling fine
Ate three red shirts, right off the line

And so Bill Grogen gave the goat, an awful whack
And tied him to the railroad track.
The whistle blew, the train drew nigh
Bill Grogen's goat was soon to die
But Bill Grogen's goat gave an awful strain
Coughed up the shirts and flagged the train!

Notes to "Kozuniu-Liubuniu".

As to the rebirth of nature associated with spring, there is in America a most extraordinary experiment conducted in Denver, Colorado, which in recent years has made headlines. It can be accessed on the web at the following site: www.denvergov.org. The site offers much information about Denver, especially information on the project "Goats in the City", sponsored by the Denver Parks & Recreation Department. Essentially, the city is using an "efficient technique to control weeds by using goats to graze" in the city parks. On a regular basis, trucks bring a herd of goats to sections of the parks and let them graze. The goats are Kashmir goats, brought to Denver in small herds. Surprisingly enough, these goats "eat noxious weeds and maybe even eat them first." As they feed, their hooves work the seeds of more desirable plants into the soil. "The result is a reduction of the weed population which minimizes pesticide use, reduces staff needs, covers large areas of land in shorter periods of time, eliminates plant debris, excludes heavy equipment and recycles nutrient elements otherwise taken to landfills."

Should we be surprised that this most creative experiment developed in the West? Certainly not. The Navajo Indians – just like our Ukrainian forefathers – have long relied on goats for their survival. Although goats are often caught in small mischief, they can – without special feed -- provide their owners with milk,

cheese, meat, wool and skin. Navajo rugs are known worldwide for their beauty; children everywhere are fascinated by the American Indian story *The Goat in the Rug* by *Geraldine*.

Bibliography

- Bloch, Marie Halun, translator. *Ukrainian Folk Tales*. New York: Coward-McCann (1964).
- Blood, L. and Martin Link. *The Goat in the Rug by Geraldine*. New York: Aladdin Paperbacks-Simon and Schuster Children's Publishing Division (1990).
- Bojko, V.G., editor. *Ukrainskyi Dytiaichyi Fol'klor*. Kyiv: Akademia Nauk YPCCP (1962).
- Chumak, Yaroslav. *Ukrainian Canadian Preschool Reader*. Toronto, Ontario, Canada: Publishing Home "Dobra Knyzhka" No 208 (1977).
- Goldstein, Ernest. *Let's Get Lost in a Painting – Edward Hicks – The Peaceful Kingdom*. Champaign, Illinois: Garrard Publishing Company (1982).
- Golozubov, Volodimir, illustrator. *Dva Pivnyky – Two Chanticleers – Ukrain'ski Narodni Pisenky ta Kazky*. Kyiv: Veselka Publishers (1975).
- Humenna, Dokia. *Rodynniyi Al'bom*. New York: Slovo (1971).
- Kmit, Anne, Loretta Luciw, Johanna Luciw and Luba Perchysyn. *Ukrainian Easter Eggs and How We Make Them*. Minneapolis, Minnesota: Ukrainian Gift Shop (1979).
- Opie, Iona and Moira Tate. *A Dictionary of Superstitions*, Oxford-New York: Oxford University Press (1989).
- _____. *Ukrainian Fairy Tales – Kozlyk Ta Yoho Hore*. Prolog Video Animated Film Collection. Vol. 4 (n.d.).
- Copyright Hélène N. Turkewicz-Sanko, Ph.D. (March 2001).

Author's Note: This article is part of an ongoing research project on the theme of the goat in Ukrainian Folklore and Literature. Contributions are welcome. Please forward to Professor Hélène Turkewicz-Sanko, John Carroll University, Department of Classical and Modern Languages and Cultures, University Heights, OH 44118.



Now Where Did I Put That?

by Ihor Magun, M.D.

As we grow older, all of us can vividly recall episodes of personal memory deficit. Maybe it was failing to recall someone's name, or something as commonplace as locating keys. Often, just living in such a fast-paced world where many things are happening simultaneously contributes to memory deficit. We do not recall where the keys were placed because there are too many external activities going on at once. We do not always focus on the activity that demands immediate attention, and thus, the name of that person escapes us, just at the moment we want to remember it.

But what is considered normal memory? Obviously, there are significant variations in the memory scale. If you never did well remembering faces or names, you cannot expect to see an improvement with age. Decreased efficiency in recall and in activities that require multi-tasking are considered a normal part of aging. With age, most of us will experience difficulties in remembering and in processing new information. More repetitions are

needed to learn something new. Recalling information requires association from lists or cues. But even though cues may be necessary to retrieve stored memory, our ability to store new memories remains essentially intact.

So how do we recognize memory problems? First, we need to differentiate ordinary memory loss from dementia, which is defined as a deterioration of intellectual faculties resulting from an organic disease or disorder of the brain. Most individuals who do not have dementia will remember what they have forgotten when reminded what they have forgotten. A person with dementia will have no recollection.

Disorders of depression, acute illnesses, and grief all impair some part of our memory. And this should be taken into account, since managing these is usually aimed at full recovery, which includes improved memory function. In most cases, time is paired with proper treatment as deemed necessary.

Should we worry about memory? On the one hand, because we are living longer, many of us face

dementia, which tends to creep up and eventually cause severe memory loss. Treatment, albeit limited, is available, but it works best when started at an early age. On the other hand, worrying excessively about normal age-related memory loss or about dementia often does more harm than good. Fortunately, everyone is so busy that we literally do not remember to think about memory unless someone close to us suffers from memory loss.

Research studies conclusively show that individuals who stay mentally active, read, do crossword

puzzles, and engage in thinking about or discussing thought provoking topics maintain a better memory pattern than those who do not. It is analogous to the way we treat our skeletal muscles -- the more we exercise, the stronger our muscles become.

So the next time those misplaced keys or that forgotten name makes you question your memory, try to recall the key points you have read in this article and always remember to challenge your mind. You may be surprised how much you can and do remember.

SUMMER DESSERTS

Peach Custard Tart

Pastry for 10 inch crust
3 to 4 peaches, peeled and sliced
1 cup milk
1 teaspoon almond extract
2 eggs
6 tablespoons sugar

Preheat oven to 350 degrees. Roll out pastry on floured board and line a 10-inch tart pan. Chill pastry before filling. Arrange peach slices in shell. Beat together milk, almond extract, eggs and sugar. Pour over sliced peaches. Bake about 1 hour or until pastry is golden. Cool before serving.

Ricotta Stuffed Peaches

8 small peaches, peeled and halved
1 small peach, peeled and cut into small pieces
2 tablespoons lemon juice
2 tablespoons sugar
1 tablespoon cinnamon
2 tablespoons slivered almonds
¾ cup ricotta cheese

Gently rub peaches halves with lemon juice and sprinkle with brown sugar. Stir cinnamon and 1 tablespoon of the almonds into ricotta cheese. Heap the mixture onto each peach half. Garnish cheese mixture with small peach pieces and sprinkle with remaining almond slivers.



Fruit Cup Sherry

1 apple
1 grapefruit
1 banana
1 pear
2 oranges
3 kiwis
½ honeydew
½ cantaloupe
strawberries
½ cup sugar
1 cup sherry
Juice of one lemon

Peel and cut fruit into pieces. Add sugar and lemon juice and mix well but gently. Pour sherry over fruit and chill several hours before serving.



Have a Great SUMMER!

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

89-ий Відділ Союзу Українок Америки у Кергонксоні щиро вітає свою членку
КАТЕРИНУ ТУРЧИН
із шістдесятиліттям перебування в США.

М.Баран, пресова референтка.

ОБІЖНИК ЗАСТУПНИЦІ ГОЛОВИ США У СПРАВАХ КУЛЬТУРИ ОКСАНИ ФАРІОН

Культура народу – це її душа, вона єднає усіх і ми нею ідентифікуємось.

Ми живемо в Америці і мало хто із нас поверне в Україну. Мабуть, ми і наші діти залишимося назавжди на цьому континенті і виникає питання, що робити, щоб якнайдовше зберегти свою українську ідентичність. Тут хочу подати деякі вказівки-напрямні на цю тему. Починаймо програму збереження нашої культурної спадщини, це вивчення і розповсюдження наших культурних надбань. Це справді не буде так тяжко виконати у кожному відділі у нашій організації.

На сходинах відділу, котрі повинні відбуватися щомісячно, завжди мусить бути приготована цікава програма, може бути якась літературна доповідь чи з ділянки мистецтва, музики, можна запросити когось із словом, спогадами, розповідями і т. ін. Саме цього року припадає 130 річниця з дня народження славної нашої поетки Лесі Українки. У кожному відділі хоч одні сходини повинні бути присвячені цій великій поетці, є приготовані статті-реферати в її пам'ять.

У нашій громаді, в наших родинях живуть дуже талановиті особи. Розшукайте їх, запросіть

на сходини, нехай поділяться із нами своїм знанням. Це не конечно мусять бути якісь дуже значні люди. Деколи наша членка, її мама чи бабуся зможе нам розповісти, чи показати, навчити про вишивку, ткацтво, писанки, гердани, колачі, паски чи короваї. Багато із них знають цікаві унікальні легенди, пісні, колядки, гагілки. Нехай розкажуть, заспівають, це усе треба записати. Робімо це вже, щоби не було запізно, бо бабусі і мами не є вічні. Коли вони минуться і не передадуть нам свого знання, залишиться порожнеча. Учімося від них і, може, зможемо хоч якусь частину цього передати своїм дітям тут, у Америці. Це допоможе виробити у них гордість бути українського походження.

Є приготовані статті для вжитку відділів про Лесю Українку і ряд інших цікавих доповідей. Їх можна отримати, сконтактувавшись з канцелярією США. Список тем я подала у попередньому обіжнику. Багато нових статей додано.

Це лише кілька думок-вказівок. У наших відділах є дуже кмітливі референтки, що зможуть цей плян справді добре виконати. То ж починаймо зразу, цікавмося, розпитуймо, пізнаваймо нашу культурну спадщину.

Спростування.

У березневому числі журналу на 17 сторінці, права колонка, третій абзац знизу, треба читати:

Чи дійсно саме тепер немає допливу до організації – важко сказати, бо еміграція після Другої світової війни була масова, а жінки з так званої четвертої хвилі поділені на дві групи.



*Просимо при пожертвах на різні цілі, в некрологах, дописах, підписах під світлинами
подавати прізвища ЧІТКО, ДРУКОВАНИМ ШРИФТОМ.*

При пожертвах і підписах обов'язково по-українському.



ХРОНІКА ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ

/ 2000 рік /

ВІДДІЛ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВА
66-ий	Нью-Гейвен, Конн.	Ірена Мандич
73-ий	Бріджпорт, Конн.	Рома Гайда
93-ий	Гартфорд, Конн.	Володимира Стасюк
106-ий	Гартфорд, Конн.	Галина Шулевська
108-ий	Нью-Гейвен, Конн.	Рома Тибодо
126-ий	Бостон, Масс.	Сузанна Шпак

Округа об'єднає 6 відділів із 131 членкою. Округну Управу очолює Зоряна Міштал. Округний з'їзд відбувся 5 березня, на якому була присутня голова СУА Ірина Куровицька. Торік у Бостоні постав новий 126-ий Відділ із 10 членками, що приєдналися до нашої Округи. Округна Управа відбула 8 засідань. Із важливіших подій Округи: варто назвати вдалий День союзнянки у парку міста Ветерсфілд. Цей день пройшов в товариській атмосфері у гарний соняшний день при участі 67 членок. Бенкет відзначення 75-ліття СУА, у який союзнянки вклали багато енергії і зусиль, відбувся у Народному домі Гартфорду 12 листопада. На бенкеті шанованим гостем була Ірина Куровицька. Членки Округи Ірина Гриневиц і Інка Лодинська (66-ий Відділ) та Мирослава Солук і Катерина Оприско (93-ий Відділ) були відзначені грамотами за довголітню (понад п'ятдесятирічну) приналежність до СУА. Також відзначено грамотами 20 союзнянок, з поміж яких: Ірена Гладка (66-ий Відділ) Юля Бура, Ольга Папроцька, Марія Сливінська, Дарія Стахів, Ольга Сусла (73-ий Відділ), Роза Воробель, Неля Федеркевич, Галина Васинчук, Ірина Остап'юк, Ярослава Кукіль, Катря Гадзевич, Іванна Яцух, Мирослава Кузьо, Ірина Левська, Ірина Чайківська, Євгенія Ковальська (93-ий Відділ) Любомира Кінах, Ольга Якимів, Валентина Чудовська (106-ий Відділ). Грамоти також отримали всі відділи. Про ювілейний бенкет написала до "Свободи" Люба Карпенко, а про День союзнянки до "Нашого Життя" – Валентина Чудовська. Відділи Округи вислали 38 пакунків до міста Ніжина на Чернігівщині, з яким наша Округа споріднена, а також 8 пакунків до міст Західної України. На акцію "Молоко і булочка наймолодшим школярам України" зібрали 6, 153 дол.

Праця у відділах

66-ий Відділ має 19 членок, більшість з яких похилого віку. Відбули 7 ширших сходин і 2 засідання Управи. Влаштували 2 "базари". Разом із 108-им Відділом та ветеранами влаштували "Маланку". Членки випікали печиво для "Свяченого" у церкві, брали участь у Дні союзнянки Округи та в бенкеті в Гартфорді. Культосвітня референтка Лідія Фіцалович брала участь у святкуванні 75-ліття СУА у Вашингтоні та пода-

рувала 5 тисяч дол. на потреби СУА. Вона також підготовляє для кожних ширших сходин доповіді на історичні чи літературні теми. Ірена Гриневиц, референтка суспільної опіки, присвятила багато праці Відділу і оплачувала стипендії для дітей. Вона постійно відвідує хворих – несе маленькі дарунки та потішає їх. Відділ виконав усі зобов'язання перед Головною Управою СУА і передплачує стовідсотково "Наше Життя".

73-ий Відділ має 21 членку. Загальні збори, на яких головою вибрано Рому Гайду, відбулися 16 січня. Відділ відбув 4 ширших сходин і 3 засідання Управи. У квітні в університеті Фейрфілду влаштували Український день з мистецькою програмою, в якій брали участь місцеві танцювальні групи і виступав ансамбль "Сизокрил". Професорові Мак-Фаденові вручили книжку "1000-ліття хрещення України". Упродовж цілого місяця була мистецька виставка в університетській бібліотеці. У травні влаштували День матері і батька. У вересні на ширших сходинах вшанували пам'ять Тамари Пеленської, колишньої членки Відділу і довголітньої голови. Доповідач Ігор Гайда розказав про здоров'я і добре харчування. У листопаді десять членок брали участь в Ювілейному бенкеті Округи у Гартфорді. Голова провадила святковою програмою, оформила емблему ювілею, запрошення та брошурку. Ірена Демків, Марія Цап і голова Відділу приготували експонати на ювілей. У грудні голова Відділу на сходинах виголосила реферат про скитське золото та його виставку у Нью-Йорку. Відділ вислав 8 пакунків в Україну.

93-ий Відділ має 32 членки. Відбули 4 засідання Управи і 5 сходин Відділу. Праця у Відділі проходить згідно з вказівками Головної Управи. Всі референтки стараються якнайкраще виконати свої обов'язки. Референтки суспільної опіки Ірина Левська і Роза Воробель вислали 8 пакунків до Ніжина і 2 до Бразилії. На допомогу Україні через ЗУАДК передали 4 пакунки з одягом і книжками. Для Сестер-Катехиток Серця Христового в Бразилії, які відвідали нашу парафію, зібрали велику кількість одягу і передали 100 дол. на поштову оплату. На акцію "Молоко і булочка наймолодшим школярам України" зібрали 1,175 дол. Разом на суспільну опіку видали 2,897 дол. Культосвітня референтка Катря Гадзевич приготувала реферати про Віру Бабенко і Харитю Кононенко, а також гумореску "Кривим оком" на День союзнянки Округи, в якому наш Відділ брав активну участь. Голова Відділу була присутня на чотирьох сходинах Ювілейного комітету. Іванна Яцух приготувала "пересувну" виставку Відділу, яка була одною з найкращих в Окрузі. Під час бенкету одинадцять членок Відділу були відзначені грамотами за п'ятдесятилітнє членство в СУА. З на-

годи уродин двох членок відбулися святкові сходи, приготували перекуску, фотографувалися. У грудні спільно з 106-им Відділом улаштували дводенний різдвяний базар. У церковній громаді наш Відділ має заслужену пошану. Членки відвідують хворих, жінок похилого віку у піклувальних домах. Відділ виконав усі фінансові зобов'язання, має стовідсоткову передплату нашого журналу та підтримує всі почини СУА.

106-ий Відділ має 30 членок. Минулого року ми приєднали одну членку Олесю Коцур. А відійшла у вічність наша надійна членка Стефанія Пришляк. Відбули 4 засідання Управи і 6 ширших сходин. Загальні збори, на яких головою вибрано Галину Шулевську, відбулися 27-го лютого. Чотири членки нашого Відділу Зоряна Мішгаль, Людмила Хмелівська, Інна Стахів і Валентина Чудовська очолюють Окружну Управу. У січні відбулася товариська родинна зустріч членок Відділу, яка пройшла у приємній і дружній атмосфері. У квітні перед Великоднем Відділ продавав печиво, а також провів збірку на акцію СУА "Молоко і булочка наймолодшим школярам України". У травні відзначили День матері, на якому змістовну доповідь прочитала Люба Карпенко. У червні Відділ брав активну участь у Дні союзнянки у Ветерсфілді, у листопаді влаштував традиційні Вишивані вечорниці для громади. Брала активну участь у підготові відзначення 75-ліття СУА 12 листопада. Під час Ювілейного бенкету Любомира Кінах, Ольга Якимів і Валентина Чудовська отримали грамоти подяки за свою працю і посвяту для Відділу і організації. Для збирання коштів влаштували спільно з 93-ім Відділом дводенний різдвяний базар у грудні. Вислали 14 пакунків до м. Ніжина в Україні. Відділ утримує стипендіятку в Бразилії, а 4 членки спонсорують стипендіятів в Україні. Відділ підтримує всі фонди організації. На акцію "Молоко і булочка наймолодшим школярам України" зібрали 1,633 дол. Виконали всі фінансові зобов'язання та стовідсотково передплатили журнал "Наше Життя".

108-ий Відділ має 19 членок. Успішно виконали свої пляни під дбайливим керівництвом голови Відділу Роми Гіни-Тибодо, заступниці Марії Гуненко, секретарки Христі Мельник і скарбника Славки Горбатої. Для збирання коштів і оплати зобов'язань перед Головною Управою і Округою влаштували різні заходи. Наш Відділ, єдиний в Окрузі, провадить садочок упродовж 30 років. Минулого року садочок вела дружина священника Наталя Чабала. Після її від'їзду в Україну – садочок перебрала довголітня учителька Катруся Бамбер, а згодом – Люба Добошак. За 30 років через садочок перейшло багато дітей, які згодом продовжували науку в Українській рідній школі. Спільно з 66-им Відділом і Українськими американськими ветеранами влаштували у січні "Маланку", щоб зберегти українські традиції. У травні на День матері членки приготували продаж домашнього печива, у червні брали участь у Дні союзнянки Округи. Восени відбули прогулянку до Кулінарного інституту Америки у Гайд-Парку штату Нью-Йорку. У жовтні відбули організаційні сходи з метою приєднання нових членок і вислали запрошення до 40 жінок в нью-гейвенській громаді. Перед Днем подяки членки під проводом Христини Шелдон улаштували базар, де парафіяни могли придбати страви і печиво. У грудні наша членка Славка Горбата zorganizувала гурт дітей і вчила їх готувати різноманітні прикраси на ялинку. Референтка суспільної опіки і членки Відділу вислали пакунки до міста Ніжина. Сходи відбуваються в домах членок у товариській атмосфері при каві і солодкому.

126-ий Відділ нараховує 10 членок. Відділ заснований у квітні минулого року. Його головою стала Сузанна Шпак. Відбули 3 сходи Управи і 3 ширші сходи. Голова брала участь у Дні союзнянки Округи і в Ювілейному бенкеті. Також брала участь у закінченні святкування 75-ліття СУА у Вашингтоні та мала честь нести прапор СУА під час бенкету.

Валентина Чудовська, секретар.

ХРОНІКА ОКРУГИ ПІВНІЧНОГО НЬЮ-ЙОРКУ

(Закінчення, поч у ч.6)

9 квітня, під час ювілейного відзначення 75-ліття СУА і 45-ліття заснування Округи Анна Полішук і Оріся Перейма отримали грамоти признання за працю у Відділі.

Заходом суспільної опіки вислали в Україну 11 пакунків вагою 638 фунтів за оплатою 495.45 дол. Гроші на оплату зібрали від громадян. Пакунки вислали до школи-інтернату та сиротинців. На стипендійну акцію зібрали 2,390 дол., а від Відділу призначили на ту ж ціль 100 дол. Разом 2,490 дол.

Імпровову референтуру очолює Ліда Стасюк. За її стараннями у серпні провели товариську зустріч членок Відділу і гостей в оселі нашої посестри Стефи Осадци. Членка Відділу Анна Мельник поділилася своїми враженнями з недавнього побуту в Україні.

Почесними гостями були голова Округи Марта Стасюк і її чоловік Мар'ян. У вересні членки Відділу і гості (20 осіб) відбули дуже вдалу прогулю до Genesee County Museum, у місцевості Mumford, NY.

Господарську референтуру провадять Марія Дранка, Василина Остащук і Анна Мельник. Під їх зарядом 19 березня улаштовано обід для громадян, прибутку з якого і датки в сумі 765 дол. передали на акцію "Молоко і булочка наймолодшим школярам України".

Відділ виконує своєчасно всі зобов'язання до Головної і Окружної Управ. У співпраці з іншими громадськими установами 10-серпня взяли участь у відзначенні 9-ї річниці проголошення Української Держави. 30 вересня представниці Відділу були учасницями святкувань 50-ліття Осередку СУМА ім. Лесі

Українки і 21 жовтня взяли участь у святкуваннях 50-ліття Пластової Станиці в Баффало. 3 грудня українська громада під проводом Міжорганізаційного комітету, відзначила 67-му річницю Голодомору в Україні 1932-1933 років.

Одною з учасниць цього відзначення була членка нашого Відділу Марія Дранка, яка дев'ятилітньою дівчинкою особисто пережила те жахливе мареву – геноцид українського народу сталінського режиму.

68-ий Відділ ім. Олени Лотоцької має 9 членок. Голова Відділу входить до Округної Управи. Усі членки передплачують “Наше Життя”. Відбули Загальні збори і чотири сходи Управи.

Від 1-го квітня до 1-го травня Відділ влаштував виставку в бібліотеці Hazard Branch Library в Сиракузах. Виставка була прикрашена писанками, вишивками, керамікою і ляльками у стилевому українському одязі. 3-го травня Відділ влаштував “гаражовий” випродаж в приміщенні Анни Форкгамер. Прибуток з продажу – 160 дол.

18-19 листопада членки Відділу влаштували базар в залі церкви св. Івана Хрестителя в Сиракузах, де продавали картини українських мистців, кераміку Дарії Ганушевської, святкові картки і подароване членками печиво.

97-ий Відділ ім. Марусі Бек має 25 членок. П'ять членок входять до Округної Управи. Відділ є

членом американської жіночої організації “Federation of Women’s Clubs”. Марта Стасюк репрезентує Відділ під час щомісячних сходів Федерації.

21-го лютого відбули загальні бори, вибрали Управу Відділу, обговорили плян праці на поточний рік і вислухали звіти референток. Пересічна участь членок на сходинах – 17.

Упродовж року продаємо великодні, різдвяні та інші мистецькі картки, щоб придбати кошти на потреби Відділу. У травні, на заклик Головної Управи, членки писали листи до сенаторів і конгресменів у справі призначення фондів Україні Міжнародним Валютним Фондом. На сходи Відділу запросили Ксеню Депутат, на якому вона розказала про плекання домашніх і городних рослин. 7 березня п'ять членок Відділу взяли участь в обслузі телевізійної станції WNED, яка в двогодинній програмі висвітлювала виступ мистецької групи ім. Г. Вірського. 17 вересня Відділ влаштував скромну перекуску, щоб зібрати кошти для акції “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”. Українська громада Баффало численно відгукнулася і фінансово підтримала наш заклик. У жовтні Відділ закупив сорочинки і солодощі для дітей і вислав до м. Миколаєва в Україні на адресу голови місцевого Союзу Українок, за що одержали подяку зі списком осіб, які отримали допомогу.

Закінчення на стор. 22

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧКАЗЬКОЇ ОКРУГИ

Черговий 33-й Округний з'їзд Округи Чикаго відбувся 10 березня в домівці Інституту сучасного мистецтва. Президію з'їзду очолила Ореста Феденяк, секретарювали Ірена Попович і Олена Харкевич, була представниця Головної Управи СУА Люба Більовщук та Анастасія Хариш – почесна голова Округи і Почесна членка СУА.

З'їзд відкрила голова Округної Управи Люба Калін спільною молитвою і однохвилинною мовчанкою на честь померлих членок Округи. Олена Харкевич прочитала звіт з попереднього Округного з'їзду, який був прийнятий одностайно. Під цю пору Округа начисляє 9 активних Відділів та 233 членки. Через різні обставини ліквідувався 84-ий Відділ. Далі чергувалися звіти голів та поодиноких референток Округної Управи. Досить докладно обговорили 75-ліття СУА – як успіхи, так і невдачі.

Округна Управа відбула 9 засідань з пересічною участю 18 членок, а це доволі позитивна статистика. Кожний Відділ плянував і здійснював свою діяльність осібно. Дискусія була розмірно нетривала, але ділова, коли стосувалася важливих справ. Делегатка Головної Управи Люба Більовщук передала привіт від Головної Управи та зробила аналізу виконаної праці,

висловивши подяку. Як референтка стипендійної акції Головної Управи, вона розповіла про свою діяльність, ілюструючи розповідь дуже цікавими прозірками.

Номінаційна комісія прочитала список пропонуваної Округної Управи, який був з ентузіазмом схвалений одностайно. Голова Округи – Любомира Калін, заступниця – Олена Харкевич, друга заступниця – Марія Боднарук, протоколярна секретарка – Валя Скороход, кореспонденційна секретарка – Лінка Басюк, фінансова секретарка – Неля Бриджман, скарбник – Люба Шеремета. Референтки: організаційна – Оксана Ванджура, культурно-освітня – Ірена Попович, імпрезова – Оксана Мельник, пресова – Мирослава Шевчик, виховна – Роксана Харкевич, стипендійна – Ірена Ганджера, суспільної опіки – Стефа Форович, господарські – Бронислава Ковалевич і Анна Марчук, вільні членки – Валя Хринівська, Марта Ожга, Віра Трошук. Контрольна комісія – Уляна Гриневиц, Леся Палцан і Реня Стасула.

Ще довго після офіційного закриття Округного з'їзду делегатки і гості обмінювалися думками, задоволені працею і впевнені у світлому майбутньому нашої організації.

Олена Харкевич

ВІДДІЛ, ЩО НАРОДИВСЯ З ЛЮБОВИ ДО ПІСНІ



Христини новоствореного 127-го Відділу США. У центрі: хрищені батьки Мирослав Шмігель і Надія Савчук (праворуч Ірина Куровицька і Оксана Лиховид)

Спочатку була рідна пісня, яка згуртувала навколо себе новоприбулих жінок з України та їхні родини. Створений чотири роки тому, ансамбль “Українська родина” поступово став знаним в українській громаді. Історичні, патріотичні, ліричні, жартівливі пісні у сполученні з поезією виростили в музично-поетичні композиції молодого колективу, керованого Оксаною Лиховид – магістром музикології, членом Спілки композиторів України, викладачем УМІА. Лише упродовж 1999 року відбули 22 концерти.

Зростання колективу й адаптація новоприбулих на американській землі привели до нової якості, нової структури. Поштовхом для цього стала розмова в редакції “Нашого Життя” Оксани Лиховид з редактором журналу Іреною Чабан, яка запропонувала створити новий Відділ США. Відчувши себе, нарешті, не прибульцями, а живою частиною великої української громади, усвідомивши завдання, які стоять перед кожним, хто хоче зберегти свою національну автентичність, члени ансамблю на основі аматорського мистецького колективу зорганізували Відділ Союзу Українок Америки, щоб влитися у річище загальної справи для добра громади і України.

Тепер у новому 127 Відділі 15 союзниць. Можливо, проти раніше створених Відділів, і небагато, але, якщо помножити цю цифру на енергію і завзяття, нові ідеї і пляни, то це також реальна сила у громаді.

Традиційні христини нового Відділу пройшли урочисто і святково у залі Української

православної церкви Всіх Святих. За надання цього затишного приміщення низький уклін і щира подяка настоятелю о. Андрію Кулику і голові парафіяльного уряду П. Плісаку.

Заля з любов’ю прикрашена емблемою США у вінку з квітів, рушниками на стіні, букетами соняшників, барвистим фотомонтажем “Пісенні дороги”, декоративними роботами Віри Канінської. Гостинно накриті столи – новий Відділ від самого ранку готувався до приходу шановних гостей. Серед гостей відомі громадські діячі, священники, голови відділів, члени Окружної Управи.

Із вступним вітальним словом звернулася голова новоствореного Відділу Оксана Лиховид: – Ми горді і щасливі, що створюємо нову клітину такої поважної і численної жіночої організації, як США. Високо цінуємо і шануємо той величезний внесок, який за весь час свого існування зробив і робить Союз Українок Америки.

Перша частина програми була присвячена 75-літтю США. Через музику і поезію, в ретроспективі образів поставала історія української еміграції. Піднесено прозвучали молитва і славень США. Під час другої частини програми відбулося властиве хрищення Відділу. Голова Окружної Управи Надія Савчук (хрищена мати) і голова Нью-Йоркського Відділу УККА Мирослав Шмігель (хрищений батько) щиросердо привітали Відділ добрими словами, китицями квітів і дарунками, побажали успіхів у дальшій громадській праці. Далі програмою провадила Н.



Членки новоствореного 127-го Відділу СУА

Савчук, запросивши до слова голову СУА. Ірина Куровицька щиро привітала “новонароджених”, вручила грамоту і квіти. З привітаннями новим союзнякам звернулася також заступниця голови СУА у справах організаційних Софія Геврик, директор Українського Музею Марія Шуст, членки Окружної Управи, голови відділів та інші поважні гості.

Зі свого боку ми висловлюємо глибоку вдячність усім, хто привітав нас, за теплі слова і дарунки. Приємну несподіванку Відділові приготувала Лідія Магун – голова I-го Відділу СУА, яка привезла на наше свято цілий оберемок блакитних ірисів з власного квітника. Всечесніші отці Андрій Кулик, Пилип Сандрик і Федір Мазур провели урочистий обряд хрищення, в якому взяли участь голова СУА і голови Відділів. Далі, при гостині продовжувалася мистецька програма. Звучали українські народні пісні, декламації. Біля фортепіано підтримувала ансамбль Оксана Лиховид.

Закінчення зі стор. 20.

Голова Відділу Марійка Пашковська у короткому інтерв'ю з Надею Пікас для “Голосу Америки” розказала про діяльність нашого Відділу. Н. Пікас була спеціально зацікавлена нашою участю в стейтовому проєкті “Adopt A Highway”. Інтерв'ю було частиною радіовисилання в Україну. На закінчення 2000 р. членки Відділу влаштували Різдвяну зустріч зі спільною вечерею.

120-ий Відділ ім. Ірини Сеник має 12 членок. Всі передплачують “Наше Життя”. Голова і три членки входять до Окружної Управи. Провели загальні збори, десять сходин і одне засідання Управи.

Упродовж 18 років під час шкільного року Відділ провадить світличку в суботи від 9 год. ранку до 1 год. пополудні в приміщенні школи св. Йосафа-

Відголоском недавнього Великодня пролунало “Христос Воскрес” і хороводи-гаївки, які об'єднали в одному дружньому колі союзнянок різних “хвиль” еміграції. Наприкінці прозвучав хор Миколи Лисенка “Де згода в родині”, підкріплений спільним “Многая літа”.

Сьогодні Відділ став до праці, визначив конкретні пляни і завдання та виступив на Українському фестивалі церкви св. Юра. Серед найближчих плянів – вислати на Україну кілька пакунків з одягом, організувати початковий курс розмовної англійської мови для групи новоприбулих, відкрити арт-студію українського декоративного малюнку для дітей і дорослих, створити ляльковий театр і восени виступити з виставами в українських школах і на парафіях, організувати бодай двічі на рік пісенні веселі вечорниці для шанувальників української пісні. Коло обов'язків і обсяг роботи зростає, але це не лякає жінок, сповнених подвійного завзяття і енергії. Наш поет Максим Рильський стверджував:

У щастя людського два рівні є крила –
Троянди й виноград,
Красиве і корисне...

Віра Павлишин,
пресова референтка 127-го Відділу.

То ж побажаймо союзнякам-посестрам нового 127-го Відділу, щоб потрібні справи приносили їм радість, приємність і надхнення для нових звершень!

та. Виховна референтка – Дарія Ганушевська, учителька – Марта Брувер. Цього року у світличці навчалася 16 дітей. Діти приготувляють традиційні великодні кошки, імпрези з нагоди Дня Матері, св. Миколая, “градуації”.

У листопаді голова Відділу Ірена Грасман демонструвала красу українських писанок в “Genesee Community College, Batavia, NY”. Перед Різдвом і Великоднем членки улаштовують продаж печива.

Заходом членок Відділу видано книжку вправ для дітей передшкільного віку “Мандруємо з ведмедиком”. Ціна – 8 дол. плюс пересилка (50 або більше книжок по зниженій ціні).

Хроніка базована на дописах і звітах відділів.

Дора Сторожинська, пресова референтка.

ВИСТАВКА КАРТИН ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО



Експозиція виставки картин Якова Гніздовського.

Українська громада у Нью-Гейвені, Конн., мала нагоду побачити чудову виставку картин відомого українського мистця Якова Гніздовського. Усі були зворушені мистецтвом українського художника, який прославився в українській і американській громадах. Багато людей могли придбати його картини і доповнити

свої колекції. Увесь прибуток призначили на будову Українського Музею в Нью-Йорку. Виставка відбулася в залі церкви св. Михаїла 5-6 травня ц. р. Членки США, які влаштували виставку, приготували смачну перекуску.

Марійка Антонишин, пресова референтка.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР 33-го ВІДДІЛУ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

29 квітня на “Верховині” членки 33-го Відділу провели літературний вечір, присвячений творчості відомого українського письменника Богдана Лепкого.

Гарно прибрана сцена, на столику ваза з уже розквітлим бузком, поруч бандура чекає, коли людська рука оживить її струни. Національне забарвлення вечора підкреслюють вишивані рушники. На стіні портрет письменника з датами народження і смерті, виконаний членкою нашого Відділу мисткинею Дарією Кульчицькою. Коротким вступним словом розпочала вечір голова Відділу Оля Дем’янчук. Вона запросила до ведення програми культурно-освітню референтку Олену Хміляк, яка представила учасниць програми Оксану Шараневич, Любу Боднар, Ірину Дубас, Любомиру Мичковську та бандуристку Ірину Завадівську.

Звучить бандура... Тужлива мелодія і слова пісні “Видиш, брате мій” одразу встановлюють незримий контакт між виконавцями і присутніми в залі – кожному до болю знайоме почуття туги за рідним краєм і усвідомлення гіркої долі емігранта. Чудово передав ці почуття в поезії “Журавлі” Богдан Лепкий, а пісня на її слова давно сприймається як народна. Про життєвий шлях письменника розповіла Оксана Шараневич, Люба Боднар характеризувала його поетичний доробок, лірику, перейняту любов’ю до рідного краю, філософськими роздумами і національною ідейністю. Ірина Дубас майстерно читала поезії поета. Любомира Мичковська розповіла про прозові твори та їх тематику і прочитала уривки з авторових оповідань. Чудовим доповненням були пісні на слова поезій Богдана Лепкого у виконанні Ірини Завадівської. Усе разом у

вигляді музично-літературної композиції чудово сприймалося присутніми. Тужливе “Кру-кру-кру...”, яке прозвучало наприкінці, підтвердило, що 60 років тому українство втратило одного зі своїх палких патріотів, якого Бог щедро обдарував літературним талантом. Після закінчення літературної сторінки виступили доктор Степан Воляник і редактор Степан Кікта.

С. Воляник, студіюючи в Кракові право, відвідував виклади професора Богдана Лепкого з українознавства. Йому добре запам'яталися і зовнішній вигляд професора, і постійна усмішка на його обличчі. Багато студентів-українців, що навчались у Кракові, відвідували ті виклади.

Степан Кікта був представником від Засяння з Ярослава під час похорону письменника. У той дуже складний історичний період небагато було тих, хто зміг провести в останню дорогу Богдана Лепкого, а С. Кікта зберіг у своїх спогадах все до найменших подробиць. Від себе додав, що слова Б. Лепкого про те, що для України треба жити, а не вмирати, стали визначальними у його націо-

нальній позиції і саме цей письменник у великій мірі сприяв формуванню його характеру. Доповнивши зміст повідомлень, доповідач підкреслив непересічні малярські здібності Лепкого, розповів про його участь у сенаті – єдиного українця в польському уряді 1938 р., показав присутнім журнал “Ілюстровані вісті”, який видавався у ті часи в Кракові. Відчувалося, що він ще міг би розповісти багато цікавого...

Потім була смачна перекуска, приготовлена членками Відділу. Наприкінці голова Відділу Оля Дем'янчук подякувала всім за увагу, участь та активну допомогу в проведенні вечора. Окрема подяка прозвучала на адресу учасниць літературно-музичної програми, мисткині Дарії Кульчицькій, культурно-освітній та господарській референтурам і всім, хто долучився до підготовки і проведення цього заходу. Оля Дем'янчук підкреслила, що сценарій склала недавно прибула з України Оксана Шараневич, яка вже стала активною членкою нашого Відділу і всі ми раді такому поповненню.

Ніна Сікора, пресова референтка.

ПРАЦЯ 83-го ВІДДІЛУ



Членки 83-го Відділу СУА беруть участь в українському фестивалі при церкві св.Юра в Нью-Йорку.

З нагоди 25-річчя Українського Музею в Нью-Йорку членки 83-го Відділу СУА вирішили на сходинах брати участь в українському фестивалі в Нью-Йорку. Увесь прибуток призначили на будівництво Музею. Був зорганізований комітет на чолі з музейною референткою Відділу

Ярославою Лучечко. За проведення лотерії відповідала Ірена Стецьків, крамничку вела Люся Сусь. Членки Відділу брали активну участь у фестивалі.

Клавдія Грицик, пресова референтка.

89-ий ВІДДІЛ СУА

28 січня ц. р. завдяки старанням голови 89-го Відділу в Кергонксоні, Н.Й., Анни Слободян нашу громаду відвідав Львівський театр ім. Леся Курбаса з концертом духовних пісень композиції Володимира Кучинського, музичне оформлення вистави Наталії Половинки. Концерт відбувся у залі церкви Пресвятої Трійці.

Привітала і представила гостей імпрезова референтка Відділу Нуся Вербовська. У програмі звучали композиції на теми творів Тараса Шевченка та народні пісні. Пісні у виконанні Наталії Половинки, Андрія Воличева, Володимира Кучинського і Олега Стефана зворушили присутніх до сліз і вони нагороджували артистів гучними оплесками. Імпрезова референтка подякувала і побажала мистцям успіхів у майбутніх

концертах та запросила на обід, який приготували господарські референтки Сильвія Кузів, Льоля Савеська і Христина Головата.

9 березня культосвітня референтка Відділу Стефанія Барановська прочитала листа від голови Союзу Українок м. Севастополя П. Процюк, в якому вона описує труднощі і успіхи організації чотирьох українських шкіл у їхньому місті. 19 квітня на сходах Відділу д-р Роман Барановський прочитав доповідь "Найновіші події в Україні". 6 травня Відділ влаштував вшанування патронки Відділу Лесі Українки. Доповідь виголосила д-р Стефанія Барановська, яку присутні нагородили оплесками. Опісля всі вели дружньо розмову при смачному обіді.

М. Баран, пресова референтка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

22-ий ВІДДІЛ, Чікаго

Загальні збори відбулися 11 лютого ц. р. в присутності 28 членок. Збори вела президія: Іванна Горчинська – голова, Ольга Люшняк – секретар. Від Округи присутніх вітала Олена Харкевич.

Нова Управа Відділу обрана у такому складі: Люба Шеремета – голова, Іванна Горчинська і Олена Харкевич – заступниці голови, Софія Дідицька – протоколярна секретарка, Анна Слободян – кореспонденційна секретарка, Дарія Менцінська – фінансова секретарка, Оксана Мельник – скарбник.

Референтки: Лена Басюк і Софія Залуцька – культосвітні, Ярослава Фаріон – імпрезова, Марія Малецька – організаційна, Ольга Люшняк – стипендійна, Мирослава Шевчик – пресова, Люба Шеремета – відповідальна за передплату журналу "Наше Життя", Іванна Городиська – бібліотекар, Олена Харкевич – архівар, Стефанія Форович і Ярослава Іванишин – суспільної опіки, Бронислава Ковалевич і Валя Цурковська – господарські.

Контрольна комісія – Ольга Мартинюк, Іванна Савицька, Надя Дзидзан, Іванна Городиська.

Мирослава Шевчик, пресова референтка.

35-ий ВІДДІЛ СУА

Збори відбулися 29 квітня ц. р. з участю 9 членок. Управу Відділу вибрали у такому складі: Надя Бекеша – голова, Люба Павлик – заступниця, Оріся Лаба – секретарка, Зінаїда Левицька – скарбник. **Референтки:** Анна Байляк – пресова,

Анастасія Безуб'як – стипендійна, Анеля Глуха – суспільної опіки, Ірена Гарматій – організаційна. **Контрольна комісія** – Анна Новосад, Анна Крук, Анна Кокольська.

Оріся Лаба, секретарка.

124-ий ВІДДІЛ ім. Ладі МОГИЛЯНСЬКОЇ Ст.-Петербурґ, Фл.

Збори відбулися 19 травня ц. р. На зборах головувала Дзвінка Чорна-Голія, секретарювала Міра Ганкевич.

Управу Відділу вибрали у такому складі: Люба Мицик – голова, Ляриса Головата – заступниця, Ірена Куц – секретарка, Ірена Мамус – скарбник. **Референтки:** організаційна – Оля Черкас, культурно-освітня – Міра Ганкевич, імпрезові – Оля Черкас, Ліна Сливка, Єва Райнгардт, мистецька – Дзвінка Чорна-Голія, суспільної опіки – Люба Ціховляс, Слава Савка, стипендійна – Оля Ліс, пресова – Міра Ганкевич, зовнішніх зв'язків – Наталя Головата, Марічка Бравн, господарські – Ірена Крайник, Оріся Петріна-Джонсон. **Контрольна комісія** – Ірена Крайник – голова, Оріся Петріна-Джонсон і Стефанія Кобилецька – членки.

З нагоди зборів Відділ ухвалив такі пожертви: 150 дол. для дітей Чорнобиля і 150 на акцію "Молоко і булочка наймолодшим школярам України".

Міра Ганкевич, пресова референтка.

Закінчення на стор. 36.

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ



ІВАННА КОСТИШИН

З великим жалем і скорботою громада Норт-Порту, Фл. попрощала взірцеву громадянку, членку-основницю 56-го Відділу СУА св. п. Іванну Костишин, яка відійшла у вічність 11 лютого 2001 року.

Народилася Іванна в родині Володимира і Марії Петриків 6 лютого 1928 р. в Золочеві, що на Тернопільщині. Початкову освіту здобула в Золочеві. Лихоліття Другої світової війни закинуло родину Петриків до Німеччини, де Іванна закінчила гімназію. Через деякий час родина Петриків оселилася в Нью-Йорку. 1952 р. Іванна вийшла заміж за Ярослава Костишина – родом з Бродів. Подружжя виховало дочок – Марту і Віру, які сьогодні мають свої українські родини.

Іванна багато років була взірцевою членкою СУА. У 56-му Відділі СУА в Норт-Порті як член-основник посідала посаду організаційної референтки, прикладно і щиро працюючи майже до останніх своїх днів попри невмолимий недуг, яка швидко прогресувала. Переносила все терпеливо, без нарікань, не могла говорити, щоб порозумітися із своїми ближніми – писала. Свідома невиліковної недуги, далі залишалася жертвовною, обов'язковою особою. Мала непереборне бажання з'єднатися із своїм чоловіком, який у 1999 р. несподівано відійшов у вічність.

Прощалася з Іванною вся українська громада Норт-Порту і околиці. У пам'ять покійної союзниці склали білі гвоздики побіч її гробу. Добра християнка, яка належала до церкви Входу у Храм Пресвятої Богородиці, взірцева громадянка, мати, бабуся – наша дорога посестра прийнявши найсвятіші тайни, спочила вічним сном, на цвинтарі у "Веніс" біля чоловіка, з яким прожила 47 років.

Вічна їй пам'ять!

Галина Король, пресова референтка.



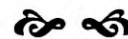
ТАМАРА ПЕЛЕНСЬКА

Тамара Пеленська була членкою 73-го Відділу СУА від половини вісімдесятих років, від 1992 р. до 1996 р. – головою Відділу. Тамара працювала оптометристом, виховувала двоє дітей. Любила писанки і, часто, заходом Відділу улаштувала показ писання писанок у місцевих бібліотеках і на фестивалях. Недуги в родині і самої Тамари ускладнювали її діяльність, але не зупинили до часу, коли у 96 році недуга вже зовсім її обезсилила і Тамара мусіла відійти.

У жовтні ми попрощали св. п. Тамару Пеленську. У нашій пам'яті залишиться її щедрість, оптимізм і витримка без нарікань.

Нехай ці теплі слова будуть подякою ввічливості і відданості дорогої Тамари.

Ольга Папроцька, музейна референтка.



ОСИПА ДЕНЕКА

Осипа Денека з дому Данчак народилася 22 березня 1922 р., померла 14 лютого 2001 р. Одружилася з Андрієм Денекою в Німеччині де народилися їхні сини – Михайло і Андрій. До Америки прибули в серпні 1956 р. Членкою 49-го Відділу СУА в Баффало Осипа стала у 1991 р. і за тих десять років ми зуміли належно оцінити нашу посестру. Вона була доброю членкою, жертвовною, дисциплінованою. Завжди радо брала активну участь у праці Відділу і ніколи не відмовлялася посвятити свій час, щоб здобути кошти на різні потреби Відділу. Особливо запам'яталося смачне печиво для різних нагод, яке виготовляла Осипа.

Була вірною дружиною, чоловік помер 1977 р. Була люблячою матір'ю синам та їхнім родинам, доброю бабусяю внукам і прабабусяю правнукам. Була вірною парафіянкою церкви св. Миколая в Баффало, Н.Й.

Ми, посестри-союзниці, збережемо добру пам'ять про неї назавжди.

За 49-ий Відділ СУА в Баффало Уляна Лоза.



ЗЕНОВІЯ НИКИФОРУК

Було нас багато... Багато членів Товариства "Городенщина" – і з'їздилися ми майже щорічно в різних містах Америки і Канади, щоб пригадати веселі юні дні на Україні, нашу молодість і нашу славну гімназію в Городенці. А славилася вона знаменитими педагогами та здібними патріотами-студентами. Проте прийшов час і з'їзди наші почали бути щораз менші, щораз менше являлося наших приятелів – а ми так чекали на них. Таке щастя було зустрітись!

Вони відлітали від нас один по одному "сірим шнурком"... Залишилося нас вже не багато... Немає вже зустрічей, немає з'їздів! Залишилися спомини і збірник "Городенщина", що виходить двічі на рік.

3 липня 2000 року відійшла у вічність наша дорога землячка і приятелька Зеновія Никифоруk.

Вічна їй пам'ять!

Лідія Югас.



ГЛИКЕРІЯ СЛАБЦЬКА

6 жовтня 2000 р. на вісімдесятому році життя відійшла у вічність членка 21-го Відділу СУА Гликерія Слабцька з дому Яремкова. Народилася Гликерія у селі Жапалові біля Ярослава на Засянні. У воєнну хуртовину залишила рідний край. У вісімдесятих роках приїхала до Нью-Йорку, оселилася в Брукліні, стала членкою 21-го Відділу СУА, членом Українського Музею в Н.Й. та жертвувала кошти на його потреби. Була членкою Управи Відділу, останні чотири роки скарбником.

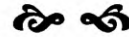
Бл. п. Гликерія була глибоко віруючою людиною, обов'язковою і жертвовною членкою.

9 жовтня 2000 р. на Панахиді голова Відділу виголосила жалібні слова і співчуття рідним покійної. Вона сказала, що не тільки синам бракуватиме мами. Її відсутність відчують також членки Відділу.

Сумно згадувати тому, що того самого тижня 15 жовтня, наш Відділ відзначав ювілейним обідом 70-ліття своєї праці. Ми не забули про нашу дорогу членку. Парох церкви св. Духа у Брукліні згадав бл. п. Гликерію щирим словом і всі присутні пом'янули її.

Членки 21-го Відділу у пам'ять незабутньої посестри Гликерії склали 250 дол. на потреби Українського Музею в Нью-Йорку.

Емілія Ройовська.



МАРТА ВАСИЛЬКЕВИЧ

6 березня 2001 р. з великим сумом членки 76-го Відділу в Дітроїті попрощали на вічний спочинок Марту Василькевич з дому Гузар. Марта народилася 13 липня 1927 року в Станиславові. Родина переїхала до Львова, коли Марті було кілька місяців, тут вона виховувалася, здобула початкову освіту, яку закінчила в гімназії у Зальцбурзі. З Німеччини разом з родичами і братом Любомиром приїхали до Нью-Йорку, тут і одружилася з Зеноном Василькевичем. Господь поблагословив їхнє подружжя трьома синами і дочкою, для яких Марта повністю посвятила своє життя. Проте знаходила час на громадську працю. Вступила до СУА, Марійської дружини, допомагала у школі "Непорочного зачаття" при УККА. Неодноразово була головою 76-го Відділу, або членкою Управи Відділу, три роки очолювала суспільну референтуру Округу, допомагала всім, хто потребував допомоги. Лагідною вдачею уміла потішити засмучену людину, завжди покликана на ласку Божого Провидіння.

Залишила у глибокому смутку чоловіка Зенона, брата – главу Української греко-католицької церкви його святість кардинала Любомира, чотирьох дітей і внуків.

Висловлюємо родині щирі співчуття.

За Відділ – Стефанія Оглаб'як, голова.



АНІЗІЯ СТРУЦ

З жалем ми попросилися із нашою довголітньою членкою Анізією Струц, яка відійшла у вічність 4 травня ц. р.

Нізя, як усі її називали, виростала у м. Ярославі в батьківському домі Марії і Андрія Подгурських. Там закінчила народну школу і торговельні студії. На жаль, війна перешкодила здійснитися життєвим планам молодої дівчини і Нізя, після закінчення курсів поштових працівників, працювала телефоністкою у Переворську, а пізніше на пошті у Львові. Втікаючи перед наступом ворога, переїхала до Кракова і там продовжувала працю на пошті.

Коли вияснилося, що немає можливості повернутися на рідну землю, Нізя подалася на Захід – спочатку до Відня, а далі до Зальцбургу, де перебувала до кінця війни. Там познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком і одружилася 1946 р. Молоді знайшли родину чоловіка в Америці і у 1947 році з малим сином Ігорем переїхали до Чикаго. Тут народилася доня Ярослава.

Попри невелику заробітню платню в амери-

канській торговельній фірмі та домашні обов'язки, Нізя знаходила час і силу включитися у громадське життя і вже у 1949 році разом з групою активних жінок заснували 22-ий Відділ СУА. За півстолітнє членство Нізя посідала різні посади в Управі – скарбника, бібліотекаря, референтки суспільної опіки, жертовно відвідуючи німецьких старших жінок, несучи їм розраду та втіху. Була членом Гуртка книголюбів. За довголітню працю двічі відзначена почесною грамотою – у 40-ліття Відділу 1989 р. і в час бенкету 50-ліття Відділу 2000 р., коли 101-ий Відділ урочисто відзначав працю старших подруг. Багато років співала у хорі церкви св. о. Миколая, була членом Товариства сеньйорів при цьому ж храмі. Нізя була взірцевою членкою 22-го Відділу, точно виконувала свої обов'язки, навіть нездужаючи старалася брати участь у сходинах та різних заходах Відділу. Завжди гарно одягнена, товариська, привітна. Великою підтримкою завжди були для неї чоловік Іван, дбайливий син Ігор та доня Яруся, яка приїхала з далекої Швеції, щоб бути з Мамою в останні хвилини її життя.

З подякою за великий вклад праці прощаємося з бл. п. Нізею. З жалем, але з надією, що ласкавий Господь прийняв її у своє царство.

Мирослава Шевчик



ДОБРОДІЙСТВО

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Пожертви за травень 2001 р.

1,020 дол. – 118-ий Відділ СУА; 1,200 дол. – Б. і А. Кравчуки (98); 525 дол. – Л. і І. Кушніри (67); 440 дол. – 50-ий Відділ СУА; 300 дол. – Д. і Л. Більовщук (4); 270 дол. – В. і М. Кеци (65); 250 дол. – А. Максимович; по 220 дол. – 45-ий Відділ СУА, 73-ий Відділ СУА; 200 дол. – М. Андрюк, КТ; 125 дол. – 108-ий Відділ СУА; по 100 дол. – Ю. Костишин (56), В. і Л. Магуни (1), А. Мерещак (56); 50 дол. – С. і О. Приймаки; 25 дол. – П. Добрянський, J. & D. Rudan; 21 дол. – Р. Бігун (28); 20 дол. – Г. Янчишин (56).

У пам'ять бл. п. Теодозія Чабана, чоловіка головного редактора журналу "Наше Життя" Ірени Чабан, складаємо (через Стипендійну Акцію СУА) по 25 дол. на допомогу сиротам в Україні.

Шановній п. Ірені та сином з родинами висловлюємо щире співчуття.

А. Кравчук, почесна голова СУА,
Л. Більовщук, референтка стипендій СУА,
М. О. Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

Замість квітів на свіжу могилу д-ра А. Горчинського складаємо 50 дол. на Стипендійну Акцію СУА. Дружині Іванні й родині висловлюємо щире співчуття.
З. і О. Стельмахи.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Романа Лазора складаємо 100 дол. на допомогу сиротам в Україні. Родині висловлюємо найщиріше співчуття.

О. Гайдук і родина **Лукіяновичів.**

На пошану св. п. Володимира Барагури, давнього пластового друга наших родичів і батька наших дорогих Дзвінки і Христини, складаємо 100 дол. на Стипендійну Акцію СУА для допомоги учневі або учениці гімназії в Яворові, де колись вчилися і пластували наші батьки.
Л і Ю. Раковські.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М. О. Яцусь, скарбник комісії стипендій СУА
Л. Більовщук, референтка стипендій СУА.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

Пожертви за травень 2001

ДАТКИ

64-ий Відділ СУА – 100 дол., Дарія Мак-Кей – 50 дол. (через 116-ий Відділ), М. Рейнарович – 15 дол., Марія Ріпецька – 15 дол., С. Кухаришин – 10 дол.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У світлу пам'ять д-ра Анастасія Горчинського, чоловіка нашої дорогої союзниці і подруги Іванни Горчинської, складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

За Окружну Управу Чикаго Л. Калін, голова.

У пам'ять моєї сестри бл. п. Євгенії Кобільник складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
В. Лабінська з родиною.

У пам'ять нашої дорогої посестри бл. п. Осипи Денеки складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

За 49-ий Відділ в Боффало, Н.-Й., У. Лоза.

У пам'ять нашої дорогої землячки і приятельки бл. п. Зиновії Никифороук складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Л. Югас, М. Татарська, Х. Фединська, В. Гординська.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Адміністратор журналу М. Оріся Яцусь.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

Пожертви за травень 2001 р.

Зі спадку бл. п. Ірини Гриневич (через 66-ий Відділ СУА в Нью-Гевені, Конн.) складаємо сиротам в Україні.

За родину І. і А. Петлюхи.

У пам'ять мого чоловіка бл. п. Петра Демчара складаю 50 дол. (через 99-ий Відділ СУА) сиротам в Україні.
Ю. Демчар.

На свіжу могилу бл. п. Марії Гулич, сестри нашої членки Февронії Кошикар, складаємо (через 99-ий Відділ СУА в Вотервліт, Н.-Й) 10 дол. сиротам в Україні. Ф. Кошикар і родині висловлюємо глибоке співчуття.
Л. Мокій за 99-ий Відділ.

25 дол. складаю на допомогу сиротам.

С. Обушак.

У пам'ять бл. п. Романа Поритка складено 675 дол. (через 56-ий Відділ СУА в Норт-Порті, Фл.) сиротам в Україні.

О. Свистун, голова Відділу.
Г. Король, пресова референтка.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Стефана Покори Товариство сеньйорів при парафії св. Арх. Михаїла в Гартфорді, Конн., зібрало кошти на допомогу сиротам в Україні: по 200 дол. – Б. і А. Покори, С. Покора; 116 дол. – Select Energy; по 100 дол. – М. Лавро, А. і В. Покори; по 50 дол. – Мг. & Mrs. R. Swiderski, J. Myers, S. & P. Halby, О. Мельник, А. Моравська, Р. і Л. Кручові, М. і М. Ломаги, N. & P.

Mudge, O. і А. Пришляки, Ю. і І. Стахови, І. і Л. Яриші; по 35 дол. – S. & D. Delalio, В. Теслюк; по 30 дол. – Народний Союз (Відділ ч. 277), Е. і Л. Бабії, О. і О. Кузьми, д-р Я. і І. Остап'юки, І. Юрчишин; по 25 дол. – Хор "Діброва", К. Гадзевич, О. і Л. Кінахи, Е. Ковальська, Б. Крупа, Т. і М. Кузі, І. і Н. Рудьки, Е. і С. Сиротюки, І. Чайковська, д-р М. і І. Яцухи; по 20 дол. – Р. Сокольський, П. Ю. Андрусиншин, Н. і М. Бойки, П. Бзовицький, Н. Гафткович, П. і Н. Глухи, І. і Л. Дитюки, М. і М. Зелези, В. і Л. Кебали, І. Кливак, А. Кривоніс, Я. Кукіль, Р. і М. Кузьми, М. і М. Кузі, Й. Лучка, О. Лучка, А. Матіяш, А. і А. Наконечні, Ю. і О. Оприски, Я. і М. Полюги, О. і Л. Рудзінські, В. Салаяк, Е. Стельмах, А. Табель, Л. Хмельівська, Б. і В. Ціропаловичі, П. і С. Шагай, М. і Л. Шевчуки, О. Шендюк; по 15 дол. – Я. і І. Кліми, М. Колінський, З. Рудик; по 10 дол. – П. і Г. Кебали, П. Крамар, П. Підляк, А. Рокицький, Л. Рокицький, С. Стасиншин, В. і Н. Федитники, С. Радьо, М. Шпунда, S. Wisniewsky. Разом 2,461 дол.

Л. Кінах, голова Товариства Сеньйорів м. Гартфорд.

21-ий Відділ СУА Бруклін, Н.-Й, складає 300 дол. сиротам в Україні.

М. Булик (за 21-ий Відділ).

Замість квітів на свіжі могили бл. п. Люби Раковської і бл. п. Ірени Волосенко складаємо 50 дол. на Суспільноу Опіку СУА. З. і О. Савчуки.

У світлу пам'ять бл. п. Юліяна Малецького на допомогу "Бабусям" в Україні склали (через 22-ий Відділ СУА в Чикаго, Іл.): 50 дол. – д-р М. Качмарик;

20 дол. – М. Малецька; по 10 дол. – О. і С. Казанівські, Т. Партика, Ю. Подоляк.

О. Мельник, скарбник.

Замість квітів на могилу бл. п. **Осипи Филипович** сиротам в Україні склали (через 10-ий Відділ СУА в Філядельфії, ПА): по 50 дол. – Д. і І. Шустри, Н. Филипович, О. і Е. Филиповичі; по 20 дол. – В. і О. Луціви, Б. Луців, С. Косик; по 10 дол. – Г. Гомзяк, І. Івасів, А. Вомпель, Г. Утриско, А. Заброцька, Н. і Ф. Опушинські, М. Хлібкевич, Т. Гарасевич, С. і А. Макухи, К. Янковська, А. Борис, А. Дзюнич; 5 дол. – А. Монтеро. Разом 335 дол.

Т. Гарасевич, голова Відділу.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Марії Павлюк-Стасюк**, довголітньої членки СУА, сиротам в Україні склали (через 17-ий Відділ СУА в Маямі, Фл.): 50 дол. М. Тершаковець; 25 дол. – 17-ий Відділ СУА; по 10 дол. – Е. Лужняк, І. Ракуш, Л. Гладка, Н. Плечінь; по 5 дол. – М. Копачинська, С. Сарна, А. Балдай. Разом 130 дол. Родині висловлюємо глибоке співчуття.

С. Сарна, скарбник.

Замість квітів на могилу нашої дорогої тети, бл. п. **Люби Охримович-Раковської** складаємо 50 дол. “Бабусям” в Україні. Родині висловлюємо щире співчуття.

О. Охримович з родиною.

Замість квітів на могилу нашого дорогого приятеля бл. п. **Романа Лазора**, складаємо 100 дол. сиротам в Україні.

Л. і Ю. Мацькови.

Вшановуючи пам'ять моєї дорогої мами бл. п. **Марії Павлюк-Стасюк**, родина і приятелі сиротам в Україні (через 43-ій Відділ СУА в Філядельфії) склали: 2,000 дол. – з залишених заощаджень бл. п. М. Павлюк-Стасюк, А. і Е. Гілі; 250 дол. – Х. і А. Тершаківці; по 100 дол. – А. Павлюк, М. і Т. Гаттенштайни, Я. і Б. Гелети, Л. і Н. Баб'яки; по 50 дол. – З. і В. Гілі, І. Гіль, В. і Н. Бандери, М. Ковальчуки; по 25 дол. – О. і І. Михалюки. Разом 2,875 дол.

Донька А. Гіль з чоловіком Євгеном.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

150 дол. – 30-ий Відділ СУА, Вайт Плейнс, Н.Й.

У світлу пам'ять моїх дорогих і незабутніх родичів бл. п. д-ра Євстахія і Станислави Богач складаю 100 дол.

Арега Скамай (Богач).

МОЛОКО І БУЛОЧКА

НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

877 дол. – 30 ий Відділ СУА, Вайт Плейс, Н.Й.

100 дол. – Світличка при 120-му Відділі СУА в Рочестері, Н.Й.

Дарія Ганушевська, виховна референтка.

50 дол. – Я. і О. Гудзоваті (через 119-ий Відділ СУА, Йонкерс, Н.-Й.).

50 дол. – Валентина Ярکو (через 19-ий Відділ СУА у Трентоні, Н. Дж.)

10 дол. – Ірена Чуміловська.

У пам'ять бл. п. **Романа Поритка**, чоловіка членки 56-го Відділу СУА в Норт-Порті, Фл., Галі Поритко, склали 785 дол.

Орися Свистун, голова Відділу.

Галина Король, пресова референтка.

У пам'ять бл. п. **Тараса Попеля**, сина нашої любимой членки Слави Малюх, склали 700 дол.

Орися Свистун, голова Відділу.

Галина Король, пресова референтка.

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди Різдва Христового 56-ий Відділ СУА у Норт-Порті, Фл., провів коляду зі збиранням коштів на закупівлю мікроавтобуса для Львівської обласної дитячої клінічної лікарні. Зібрали 6.400 дол. Пожертви, складені 56-им Відділом у травні, були подані у різних допомогивих збірках, що разом становить 11,560 дол.

Орися Свистун, голова Відділу.

Галина Король, пресова референтка.

З нагоди 90-их уродин моєї тітки **Оксани Старосольської** складаю 100 дол. на сніданки дітям в Україні.

Тамара В. Сілецька.

З нагоди уродин нашої членки **Надії Іванчук** членки 56-го Відділу СУА склали 300 дол. для “Бабусь” в Україні: Р. і С. Малюки, І. і М. Білинські, М. і Л. Белендюки, Ю. і Ю. Пастернаки, М. і І. Радзикевиці, З. і Л. Шпони, Р. і О. Свистуни, А. і К. Кобрини, Х. і Ю. Струнецькі, Н. Мандрусяк, Л. Романишин, С. і М. Чорнії, Т. Сілецька, О. Мельничук, Д. Фрудер, М. Бойдун, Р. Сокольський, Л. Яськів, О. Цирик, Х. Кузима.

Раїса Кахно.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Романна Кекиш, скарбник.

Надія Шмігель, референтка суспільної опіки.

ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ НА ЗАКАРПАТТІ

106-ий Відділ США ім. Олени Теліги, Гартфорд, Конн.

250 дол. – Українська Кредитівка “Самопоміч” – Нова Англія; **100 дол.** – М. Вічковська; **по 50 дол.** – С. і Д. Делаліо, В. Худовська, М. і Г. Шулевські; **30 дол.** – А. і М. Дергаки; **по 25 дол.** – Н. Гафткович, О. і Л. Кінахи, Б. Крупа, Р. і М. Кузьми, І. Матіяш, Б. і В. Ціропаловичі; **по 20 дол.** – І. і Л. Дитюки, А. Табел, А. Шендох, Г. і О. Якиміві; **15 дол.** – О. Корольчук; **по 10 дол.** – В. Гринів, В. і П. Снігуровичі; **5 дол.** – В. і Н. Федитники. **Разом (через 106-ий Відділ США) 800 дол.**

17-ий Відділ США ім. Олени Теліги, Маямі, Фл.

1,000 дол. – Товариство Українських Сеньйорів у Маямі; **100 дол.** – М. Ковальчук, О. і Н. Татунчаки; **по 50 дол.** – 17-ий Відділ США ім. Олени Теліги у Маямі, П. і Н. Плечіни, І. Трач; **по 25 дол.** – Р. Балабан, Л. Гладка, Ф. І Т. Гурини, Б. і Е. Лужняки, І. Ракуш, М. Тершаковець; **по 20 дол.** – І. Бліхарська, І. Дзюбинська, М. і О. Качкеновичі, М. Копачинська, Д. і А. Криси, Д. Тарашук; **по 10 дол.** – М. Венгльовська, Я. Клюка, М. Люмсковий, К. Манко, І. Нагорський, В. Самбір, С. Серна. **Разом (через 17-ий Відділ США): 1,690 дол.**

Збірку провели **І. Ракуш та М. Тершаковець.**

59-ий Відділ США, Балтімор, Мд.

325 дол. – Курт і Бей; **по 200 дол.** – N. N., П. Тим'юк; **100 дол.** – П. Тим'юк; **по 50 дол.** – Д. Коструб'як, д-р А. Лемішка, Л. Марковська, О. Полішук, С. і С. Полішуки, С. Татчин, М. Тим'юк; **по 25 дол.** – М. Качанюк, В. Корх, Т. і І. Коржі, д-р М. Ласійчук, Г. Самутин; **по 20 дол.** – М. Венгер, Вацлавів, Н. Зобнів, І. Марковська, о. парох М. Михлик, А. Полішук, Т. Попович, П. Стадник, Л. Хай; **10 дол.** – Н. Добровський. **Разом (через 59-ий Відділ США) 1,490 дол.**

Збірку провела **Г. Самутин, голова 59-го Відділу США.**

100 дол. – д-р А. і Я. Гудзяки, Сиракузи, Н.-Й.; **50 дол.** – М. Лібер, вільна членка США; **25 дол.** – Є. і С. Сиротюки (93-ий Відділ США).

36-ий Відділ США ім. Ольги Басараб, Чикаго, Іл.

111 дол. – 36-ий Відділ США; **100 дол.** – УНС # 220; **по 50 дол.** – А. Зеленський, Б. Кукурудза, М. Юзьків; **40 дол.** – М. Кікціо; **25 дол.** – D. Grochola, Holy Name Society of Nativity BUM Church, М. Масевич, Л. Новак; **по 20 дол.** – З. Василів, К. Хо-

мик, W. Gut, A. Kikcio, І. Кукура, В. Мацьків, П. Мацьків, Р. Новак, М. Присташ, І. Родак, М. Шиманчик; **13 дол.** – Т. Colbert, **по 10 дол.** – П. Багрийчук, М. Bosy, І. Дескович, Д. Гойда, М. Zimmermann, І. Когут, М. Крафцішин, К. Кривачук, О. Кузак, О. Маланчук, Л. Мацевко, А. Маркевич, О. Михайлишин, Е. Перхач, О. Пітула, К. Порохонко, п. Роман, І. Сівак, І. Стаюра, О. Швага, С. Шкірпан, Я. Юрчак; **по 5 дол.** – І. Gajecky, І. Jula, М. Костечко, Кузьмак, М. Лазука, L. Meneses, J. Pohrebny, Ф. Римар, А. Тимець; **1 дол.** – J. Guglik. **Разом (через 36-ий Відділ США) 1,000 дол.**

Л. Новак, голова 36-го Відділу.

113-ий Відділ США, Нью-Йорк, Н.-Й.

100 дол. – 113 Відділ США; **25 дол.** – Ю. та А. Раковські. Переслала М. Левицька. **Разом (через 113-ий Відділ) 125 дол.**

118-ий Відділ США, Г'юстон, Тексас.

100 дол. – G. M. Wawrykow, Ph.D., В. Балабан, Є. Балабан, М. Балабан, Н. Балабан-Суликманов, З. і О. Дуб, Г. Сенів; **50 дол.** – Х. Бішко-Віллкаорта; **30 дол.** – С. і Г. Кіхтани; **по 25 дол.** – Т. і Х. Бриндзі, М. Noukas; **по 20 дол.** – D. Byrd, V. Puzyk; **по 10 дол.** – Т. Литвинчук, D. Sroka, Ю. Ушак. **Разом 900 дол.**

М. Ноукас, голова 118-го Відділу США.

56-ий Відділ США ім. Мілени Рудницької, Норт Порт, Фл.

3,000 дол. – 56-ий Відділ США.

Г. Король, пресова референтка.

95-ий Відділ США ім. Катерини Зарицької-Сороки, Кергонксон, Н.-Й.

200 дол. – 95-ий Відділ США.

О. Дроздович.

300 дол. – E. and T. Brynowsky, Minneapolis, MN; **50 дол.** – Pyrohy Workers of St. Mary's, Carteret, NJ; **25 дол.** – J. Koshikar, Pisgrah Forest, N.C.

Через 103-ий Відділ США ім. Олени Теліги, Гемпстед, Н.-Й.

250 дол. – 103-ий Відділ США; **по 100 дол.** – St. Vladimir's Kitchen Bingo, St. Vladimir's Rosarians; **60 дол.** – М. Курчак; **по 50 дол.** – Е. і А. Дячун, І. Клуба, Й. Сірка, St. Vladimir's Senior Citizens Club, П. Шпачинська; **25 дол.** – Х. Подолук, В. і Й. Захарії, М. Зеграй, **20 дол.** – А. Андрушин, В. Погорецька, Т. Стец; **11 дол.** – О. Савицька; **по 10 дол.** – М. Дідора, G. Drance, Б. Копистянський, N. and O. Kravitz, J. and L. Mutlos, К. Супко; **5 дол.** – В. Пекар. **Разом (через 103-ий Відділ США) 971 дол.**

Збірку провели **П. Шпачинська і Х. Подолук.**

Через 76-ий Відділ СУА ім. Наталії Кобринської, Воррен, Міч.

100 дол. – М. Андруссяк; по 50 дол. – О. Омецінська, О. Трешневська; по 25 дол. – К. Федак, І. Ляш; по 20 дол. – М. Бараник, І. Бодруг, М. Болонна, О. Кіналь, Л. Колодчин, С. Оглаб'як, М. Кухар-Сорока, М. Турянська; по 10 дол. – Н. Вонсуль, М. Дуткевич, К. Кучер, А. Прийма, О. Стояловська; 5 дол. – М. Костюк. **Разом 465 дол.**

Через 57-ий Відділ СУА, Ютика, Н.-Й.

100 дол. – УККА, Ютика, Н.-Й.; 50 дол. – О. і Л. Полони; по 25 дол. – Н. Лукасевич, Я. Томич; по 20 дол. – О. і Б. Кашицькі, К. і Р. Мельники; Р. і В. Пилипчуки; Н. Холявка; по 15 дол. – Є. і Я. Ликтеї, Х. Ликтей; по 10 дол. – А. і І. Берецькі, Л. Берецька, І. і М. Денисюки, І. Капустинська, В. Яцків; 5 дол. – С. і Р. Наконечні. **Разом (через 57-ий Відділ СУА) 365 дол.**

46-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги, Рочестер, Н.-Й.

50 дол. – С. Г.; 30 дол. – С. і А. Франчуки; по 25 дол. – М. і Т. Баб'юки, М. і У. Баб'юки, Л. Шмігель, П. Ягниш, Rev. E. P. Young; по 20 дол. – П. і А. Білоуси, Ф. і С. Вовковичі, Ф. Чернецький, С. і А. Франчуки, В. Гулькевич, І. Гошовський, Л. Павлович, В. Решітник; по 15 дол. – Х. Венгловська, П. Сміт; по 10 дол. – Л. Білик, М. К. Білінська, S. Brilbeck, A. and L. Galuga, М. Зорій, К. Кузиляк, М. Куцій-Босвел, Є. Кулик, П. Лещинин, T. and M. Myers, N.N., Н. Нечіпуренко, М. Олікін, І. Ольшанська, К. Пукирис, Ф. Смолівик, Р. і Н. Трачі, О. Юрчинський; 6 дол. – N.N., A. Samson; по 5 дол. – М. Ауфренко, Г. Ванжа, R. W. Dinger, М. Завадецькі, Р. Згута, Ж. Крамінська, Л. Лаба, О. Лонкевич, Т. Морш, П. Осадчин, N.N., П. Хорошалов, Р. Шот, І. Юрків; по 2 дол. – М. Грицеляк, Н. Просяник; 1 дол. – Р. Гаядова. **Разом (через 46-ий Відділ СУА) 662 дол.**

Таня Б. Баб'юк.

Через 28-ий Відділ СУА, Ньюарк, Н.-Дж.

109 дол. – 28-ий Відділ СУА; 80 дол. – Н.

Бігун; 50 дол. – Н. Бохонок; 20 дол. – О. Мельник; по 10 дол. – Т. Богданська, Р. Крамко, Л. Турянська; 6 дол. – Ю. Луків; 5 дол. – П. Лацко; **Разом (через 28-ий Відділ) 300 дол.**

99-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки, Вотервліт, Н.-Й.

200 дол. – Ю. і Т. Шепеляві; по 100 дол. – М. і Т. Федаки, Я. Ігнатоля, М. Карабін; по 50 дол. – О. і Е. Бірч, родина Боюсів, С. Дзюба-Бойле, Ю. Ванско, Ю. і А. Васенки, Н. і В. Верзоли, М. Касаньчук, К. і С. Ксенич, Д. і Я. Кушнірі, V. Ladies Auxiliary of the Ukrainian American Club, Літинський, Е. і В. Макухи, О. Сітко, Р. і М. Тимчишини; по 40 дол. – М. Федак, Д. і Н. Завіські; 33 дол. – M. & J. Fil, по 30 дол. – Й. Ігнатоля, Р. Шеремета; по 25 дол. – Л. Кушнір-Дрянська, Л. Мокій, Н. і Г. Сембрати, Д. і Я. Спіяки, К. і В. Терлецькі, Й. Віллеттс; по 20 дол. – А. і Ю. Бакуни, М. і О. Бойчуки, Л. Волосянський, Г. і І. Демчарі, Л. Дікс, Т. і А. Дурбаки, В. Дзюба, Д. Гетман, О. і І. Калки, Г. і В. Кошикарі, М. Кулик, А. Курляк, М. Новадлий, А. і І. Романишини, П. і П. Спіяки, К. Тисяк, Х. Урбан, С. Чугта; 15 дол. – Х. Леви; по 10 дол. – О. Ваганка, Г. Вансович, Я. Воробець, Ю. Демчар, М. Заблоцький, І. Зендран, Г. і Й. Ковальчики, Ю. Костенюк, Ф. Кошикар, О. Мишук, А. Наболотна, Ю. Петро, О. і Т. Ракочі, М. Рупінг, Т. Шевчук, М. Сенета, І. Скалій, П. Спіяк, М. Сторонський, А. Урбан, І. Цьолко; по 5 дол. – Р. Аркарян, Д. Дідух, Г. Джеверс, А. Зубаль, Т. Lee, Є. Себуня, М. Скалій; 3 дол. – З. Мангйоне, 1 дол. – М. Чура. **Разом 2,147 дол.**

Л. Мокій, референтка суспільної опіки.

Через 119-ий Відділ СУА ім. Ольги Кобилянської, Йонкерс, Н.-Й.

По 50 дол. – О. Кулинич, І. Моцюк, Л. Стебельська; по 20 дол. – М. Борковська, О. Крумшин, О. Руденська; по 10 дол. – І. Ганкевич, І. Гнатів, Л. Сохан. **Разом (через 119-Відділ СУА) 240 дол.**

Л. Стебельська.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Щиро дякуємо усім жертводавцям, які так щедро відгукнулися на стихійну трагедію у Закарпатті. Рішенням Екзекутиви СУА припиняємо збірку пожертв. Докладний звіт про надходження пожертв і їх призначення подамо у наступних числах журналу.

Надія Шмігель, референтка суспільної опіки.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Березень 2001 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд 67-го Відділу СУА 500 дол. склав 67-ий Відділ.

На Тривалий Фонд ім. Стефана і Ванди Рожків 187.50 дол. склав 67-ий Відділ СУА.

На Меморіальний Фонд ім. Богдана і Марії Турків 100 дол. склала Я. Турко-Бодрок.

На Меморіальний Фонд ім. Анни Байко, Марії і Миколи Стисловичів 600 дол. склала О. Байко (IBM)

ДАТКИ

По 1,000 дол. – д-р І. Ратич, О. Байко (IBM); 512,71 дол. – із спадку Володимира Берізки; по 250 дол. – Т. і С. Геврики, А. і Т. Хархаліси; по 100 дол. – д-р В. Прокопів, Е. і Е. Івашківи, О. і Л. Глюти, 113-ий Відділ СУА, Ю. Охримович, Литвин і Литвин Похоронне Заведення, Д. Курилко, Н. Сигіда; 70 дол. – М. Іськів; 52,50 дол. – І. Скрипак; 50 дол. – д-р Т. і О. Гунчаки; по 25 дол. – П. Одарченко, О. Юзенів, М. Дурбак (через 28-ий Відділ СУА); по 20 дол. – В. і О. Яйдайчуки, М. Свинчук, Н. Бігун; по 15 дол. – В. Price, П. Шандрук, М. Пелехата, З. Еліїв; по 10 дол. – К. Кунька, М. Мирошниченко (через 82-ий Відділ СУА), М. Бучак, М. Roberts, М. і Л. Гарванки, Х. Кахнич, В. Семенюк.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

7,500 дол. – м. Дейчаківський (Charles Stewart Mott Foundation); 5,000 дол. – М. і М. Мартюки; 3,000 дол. – А. Томко (J.P.Morgan); 2,600 дол. – О. і Л. Білоуси (IBM); 1,500 дол. – О. Завадівська (J.P. Morgan); по 1,000 дол. – Клуб сеньйорів при Товаристві “Самопоміч” в Нью-Йорку, У. Бачинська, Союз Українок Америки, Округа Огайо, д-р В. і А. Щупаки, І. Пашесник, Українська Федеральна Кредитова Спілка, Рочестер, Н.-Й., D. Kashimer, О. і Д. Темницькі, М. Перейма, П. Хархаліс (Philip Morris Companies, Inc.); по 500 дол. – Р. і Х. Соробеї, О. Лещук, Г. Світлик, М. і А. Рейнарівичі, О. Гольока; 300 дол. – М. Душник; по 250 дол. – О. і Л. Глюти, О. Ганас, О. Тритяк, О. Полянська-Стокерг (через 86-ий Відділ СУА), Б. Одежинський; 235 дол. – М. Новаківська-Волошин; по 200 дол. – 106-ий Відділ СУА, М. Мандзук, Б. Н. Бігун, 47-ий Відділ СУА, М. Рудик, Р. і І. Коструб’яки; по 150 дол. – А. Стебельська, Т. Волянський (AXA Foundation); по

100 дол. – д-р О. Стрільбицький, С. Квасовська, О. і М. Мотилі, О. Жовнірович, Н. Базарко, Я. і О. Городецькі, д-р В. і О. Петришини, Р. і О. Маселки, Е. Змий (The Pfizer Foundation), М. Бартосевич, д-р М. і Л. Прокопи, Н. Притула, д-р Я. Очеретько; по 50 дол. – Г. Шембель, В. і С. Сенежаки, М. О. і О. Бачинські, Л. Мартинюк, М. Робак, П. і М. Козаки, Я. і К. Червоняки, Д. Бекерська, М. і К. Поповичі, проф. П. і Л. Гої, М. Тимочко; 40 дол. – R. J. Davidson; 30 дол. – В. Панчак (R. R. Donnelley & Sons Co.); 25 дол. – С. і С. Сорохтеї, Л. Артимишин, Т. Дідошак, І. Шкарупа, В. Когут, О. Варварів; 20 дол. – Я. і Л. Щеглови; по 10 дол. – Н. Kugler, А. Кібало, І. Качмарик; 5 дол. – О. Стеткевич.

З НАГОДИ

З нагоди дня народження Іриней Юрчука складаю 57 дол. на потреби УМ.

Р. Мілянч.

З нагоди дня народження Леонарда Бонакорси складаю 60 дол. на потреби УМ.

Р. Мілянч.

З нагоди святкування 70-ї річниці існування 34-го Відділу СУА в Коговзі, Н.-Й. Управа і членки складають 500 дол. на Будівельний Фонд УМ.

З нагоди 85-літнього ювілею дорогої мами, акторки Віри Левицької складаю 1,000 дол. на Будівельний Фонд.

Ю. Левицький.

З нагоди 40-ліття з дня народження Данила Захарчука складаємо 40 дол.

П. і М. Штомили.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам’ять бл. п. Надії Лодинської складаю 100 дол.

І. Лаврович.

У пам’ять бл. п. Надії Лодинської складаю 25 дол.

І. Мандич.

У пам’ять бл. п. Олександра Білана складаємо 100 дол.

Р. і І. Винники.

У пам’ять бл. п. Люби Раковської склала: 250 дол. – д-р А. Каратницький; 200 дол. – М. Савицька; по 100 дол. – І. Каратницька, А. Каратницький, Л. Крушельницька; 50 дол. – І. і І. Мокрівські.

Закінчення на стор. 36.



НАШИМ ДІТЯМ

Олесь ЛУПШІЙ



ПІД РІДНИМ ПРАПОРОМ

Стань під прапор синьо-жовтий,
стяг відважних прабатьків,
доторкнися позолоти
запорозьких козаків,

доторкнися голубизни
патріотів-воjakів.
Стань під прапором Вітчизни
серед гордих юнаків.

І засяє над тобою
найдорожча із клейнод,
шануватимеш з любов'ю
рідне військо, рідний флот.

Будеш гордим за чесноти
героїчних прабатьків.
Стань під прапор синьо-жовтий
запорозьких козаків.

Сині дзвіночки
Молитву дзвонять.
Зложім в молитві
Щирій долоні.

МОЛИТВА

Нехай ця днина
Додасть нам сили,
Щоб Україну
Ми всі любили.



Ніч проминула
І сонце світить.
Вислухай, Мати,
Що просять діти.

Леся ХРАПЛИВА-ЩУР





– Дзум-дзум-дзум! – дзвенить сопілка в тихій вранішній імлі. Це прокинулася бджілка на дубочку у дуплі.

– Із дупла, немов із хатки, вилітають волохатки, вилітає рій бджілок на зелений моріжок. Там блищить на сонці річка, там високий очерет, а на березі – травичка, а в квітках – солодкий мед.

Кожна квітка так привітно розтуляє пелюстки, і летять на квітку з квітки заклопотані бджілки. Назбирають меду досить і додому все відносять, до клітинок-щільників, для личинок-малюків.

– Дзум-дзум-дзум! – немов сопілка пізно ввечері дзижчить: це летить трудяща бджілка після праці відпочить.

А у лісі, у барлозі, у норі, де шумлять високі сосни угорі, де прудкі стрибають білки з верховіть, жив кошлатий, непривітливий ведмідь.

От вилазить клишоногий уночі, та як піде без дороги у кущі, та до спілої малини добреде – аж оскома на старого нападе.

Буркотить незадоволено ведмідь:

– Чим би це мені солодким закусить? Десь недавно я почув, що у бджілок солоденький та пахучий є медок. От по лісі я піду, піду, піду і бджілок обов'язково я знайду!

Та почув це світлячок, непомітний черв'ячок. Він ліхтарик засвітив і комарика збудив.

– Ой комаре, любий брате, треба бджіл порятувати, бо на них напасти хоче лютий велетень-ведмідь!

І понісся серед ночі тонконогий молодець, на узлісся, на дубочок, без дороги, навпростець.

– Бджоли, бджоли! Годі спати! Вилітайте геть із хати, бо на нас напасти хоче лютий велетень-ведмідь!

Стурбувались волохатки, швидко вилетіли з хатки, і на гілку, на дубок сіла бджілка-ватажок.

– Не тікати! Нас багато! Наші жала як голки! Треба хатку боронити, бо загинуть наші діти і медові щільники!

А вже ворог посувається вперед. Чути – шорох пробігає між дерев... Чути хрускіт під вагою підшов – це ведмедище до дуба підійшов.

Ось підходить волохатий та старий, ось підводить хижу пащу догори, ось він лізе по дупластому дубку:

– Зараз, зараз покуштую я медку!

Тут бджілки усі до зброї:

– Дзум-дзум-дзум!

Як знялися цілим роєм:

– Дзум-дзум-дзум!

Задзвеніли, задзижчали на весь ліс, і вп'ялися гострі жала звірю в ніс!

Не дають ведмедю бджоли відпочити ні на мить! Покотився аж до долу переляканий ведмідь!

Ну, й було ж тут реву, реву, як тікав він до нори, навіть білки на деревах реготалися згори.

Втік злodyга до барлогу, а комарик на весь ліс про бджолину перемогу звістку радісну розніс.

І в дуплі радіють бджоли.

– Дзум-дзум-дзум! – лунає спів, – не злякаємось ніколи найлютіших ворогів. Всі ми дружні, всі – сестрички. Кожна бджілка невеличка, та в великому рою всі ми дужі, одностайні і гуртом усіх, звичайно, пере-можемо в бою.



Звкінчення із стор. 33.

У пам'ять бл. п. інж. **Дам'яна Кордуби** складаю 100 дол. **Н. Кравчук.**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Івана Вислоцького** складаємо 100 дол. Родині висловлюємо щире співчуття.

Д-р Ю., О. і О. Тритяки.

У десяту дуже болочу річницю смерти мого найдорожчого чоловіка бл. п. **д-ра Ю. Кишакевича** складаю 200 дол. **Д-р Т. Кишакевич.**

У п'яту річницю смерти бл. п. **Уляни Крижанівської** складаємо 100 дол.

Д-р Т. і Д. Самотулки.

У пам'ять нашого дорогого батька і тестя, бл. п. **Володимира Барагури** складаємо 100 дол.

І. і Х. Дякунчаки.

У пам'ять моєї дружини бл. п. **Ольги** складаю 100 дол **В. Прокопів.**

У першу річницю смерти дорогої сестри бл. п. **Гані**, яка відійшла у вічність 27 лютого 2000 р. на Україні складаємо 100 дол. **П. і Н. Плечіні.**

У пам'ять бл. п. **Степана і Ольги Крижанівських** складаю 1,000 дол.

М. Рейнарівич.

У пам'ять бл. п. **Атаназія Сварачевського**, батька моїх приятелів **Уляни Вовк** та **Христі і Богдана Подоляків**, складаю 25 дол. **Д. Брикович.**

У пам'ять бл. п. **Володимира Барагури** склали: 200 дол. – **Х. Брикович**; по 100 дол. – **Д. Брикович, Т. Брикович, Я. і К. Червоняки, L., А. Brian, K & S. Cuttler, В. і Н. Левицькі, О. Клос**; 75 дол. – **М. і Т. Бриковичі**; по 50 дол. – **Л. Лукомська, П. і Л. Гілли, д-р І. і О. Терлецькі, Л. Брикович, А. і І. Сольчаники, П. і М. Червоняки**; по 30 дол. – **М. Драган-Ганкевич**; по 25 дол. – **В. і Б. Сліжі, О. Лобачевська, Х. Бровн**; 20 дол. – **М. О. Бачинська.**

У пам'ять бл. п. **Зеновії Никифорок** складаю 200 дол. **В. Никифорок.**

У світлу пам'ять мого чоловіка бл. п. **Ярослава Стасюка** складаю 50 дол. **Я. Стасюк.**

У світлу пам'ять нашого дорогого друга бл. п. **Осипа Порайка** складаємо 100 дол.

Д. і С. Косовичі.

У пам'ять бл. п. **Іванни Костишин, Надії Волинець і Марії Чайковської** складаю 50 дол.

О. Качала.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ УМ

У пам'ять бл. п. **Дам'яна Кордуби** складаю 25 дол. **І. Цапар.**

У пам'ять бл. п. **Дам'яна Кордуби** складаю 25 дол. **М. Бакалець.**

У пам'ять бл. п. **Осипа Сигіди** складаємо 50 дол. **І. і Я. Лучечки.**

У пам'ять бл. п. **Стефана Матвійка** складаємо 20 дол. **Д. і Н. Гузари.**

У пам'ять бл. п. **Наталії Карплюк** складаємо 50 дол. **Б. і С. Макухи.**

Через Комітет розбудови в Рочестері, Н.-Й.

У пам'ять бл. п. **Софії Стецури** складаю 25 дол. **І. Ганушевська.**

25 дол. – **Л. Бах.**

У пам'ять бл. п. **Івана Крамарчука** склали: 100 дол. – **М. Крамарчук**; 45 дол. – **Л. і А. Бахи**; по 25 дол. – **М. і І. Руснаки, Н. Гуран, Гурток книголюбів**; по 20 дол. – **Т. Шутер, М. Кахникевич, М. Костів**; по 10 дол. – **М. Лилак, К. Панич, Л. Хома.**

У пам'ять бл. п. **Ірени Прокопишин** складаю 30 дол. **А. Лاپичак-Бах.**

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Управа та адміністрація УМ.

Звкінчення із стор. 25.

75-ий ВІДДІЛ, Мейпелвуд, Н.Дж.

Збори відбулися 4 травня ц. р. в присутності голови Округи **Ярослави Мулик**. Головою зборів була **Оля Луків**, секретарювала **Рома Гадзевич**.

Управу Відділу вибрано у такому складі: **Наталка Гринюк** – голова, **Божена Полянська** – заступниця, **Тереня Ракоча** – протоколярна секретарка.

Референтки: організаційна і кореспонден-

ційна – **Оля Басараб**, музейно-мистецька – **Анеля Касіяненко**, культурно-освітні – **Оля Луків і Іванка Олесницька**, пресова – **Роксоляна Кизик**, виховна – **Оленка Макарушка-Колодій**, скарбник – **Ярослава Гординська**, суспільної опіки – **Ксеня Раковська і Ірена Савчин-Дол**, імпрезова – **Лідія Смик**, господарська – **Ганя Мигаль**.

Контрольна комісія: **Рома Гадзевич** – голова, **Галя Мандзій і Рома Лісович** – члени.

Роксоляна Кизик, пресова референтка

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ
Іванна Рожанковська
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг — 1-ша заступниця голови
Софія Геврик — 2-га заступниця голови для справ організаційних
Оксана Фаріон — 3-тя заступниця голови для справ культури
Мотря Воєвідка-Слоневська — 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Варка Бачинська — протоколярна секретарка
Омеляна Рогожа — кореспонден. секретарка
Надя Цвях — скарбник
Анна Максимович — для справ преси
Марта Богачевська-Хомяк — вільний член
Ірина Стецьків — вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Надія Шмігель — суспільної опіки
Катерина Івасишин — виховна
Марія Пазуняк — музейна
Люба Більовщук — стипендій
Ольга Тритяк — архівальна
Марта Пеленська — екології

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко — Дітройт
Стефанія Вочок — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Марія Полянська — Нью Джерсі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чикаго
Зоряна Мишталь — Нова Англія
Теодозія Кушнір — Центральний Нью-Йорк
Марія Одежинська — зв'язкова далеко віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Таїсса Турянська — член
Лідія Черник — член
Надія Цвях — заступниця
Рома Шуган — заступниця

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Iwanna Rozankowskyj
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug — 1-st Vice President
Sophia Hewryk — 2nd VP — Membership
Oxana Farion — 3rd VP — Culture
Motria Voyevodka-Slonievsky — 4th VP — Public Relations
Barbara Bachynsky — Recording Secretary
Omelana Rohoza — Corresponding Secretary
Nadia Cwiach — Treasurer
Anna Maksymowych — Press
Martha Bohachevsky-Chomiak — Member-at-Large
Irena Stecki — Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Nadia Shmigel — Social Welfare Chairwoman
Katherine Iwasyshyn — Education Chairwomen
Maria Pazuniak — Art/Museum Chairwoman
Luba Bilowchtchuk — Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
Olga Trytyak — Archives Chairwoman
Marta Pelensky — Ecology Chairwoman

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

108 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: irynek@aol.com
<http://www.unwla.org/index.html>

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**

Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

Адміністратор-бухгалтер журналу "Наше Життя" — **Орися Яцусь**

Business Administrator "Our Life" — **M. Orysia Jacus**

Tel. & Fax (732) 441-9377

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Luba Bilowchtchuk, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: UkrMus@aol.com



**"Южно-русскій орнамент". А. Лисенко, 7 видання І. А. Розова. Київ 1886 р.
Із збірки Євгенії Бачинської-Федусевич. Вишивати Д.М.С. бронзовими і помаранчевими.
Ornament. A. Lyzenko, 7th edition I. A. Rozov. Kyiv 1886. From the collection of Evhenia Bachynsky-Fedusevych.
DMC brown and orange.**